

Plagiarism Checking Report

Created on 2024-10-05 12:57:05 at 12:57 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
3939886	Oct 5, 2024 at 12:49 PM	penphan.fua@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	เล่ม 2 พอ.แก้ด.pdf	Completed	14.63 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)
1	Participation of the Development of Sustainable Cultural Conservation in the Area of Suphanburi Province	ฉายอรุณ, ภัครดา
2	AN ANALYTICAL STUDY OF U-THONG CITY AS A HISTORY OF BUDDHIST PROPAGATION	พระครูโสภณวีรานุวัตร
3	ภูมิสถาปัตยกรรม	วิภีพิเชียร สารานุกรมเสรี
4	อำเภออุทอง	วิภีพิเชียร สารานุกรมเสรี
5	อัตลักษณ์ชุมชนเมืองโบราณอุทองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี	อินทิรา พงษ์นาค
6	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/BAS/article/download/6606/4271	ojs.mcu.ac.th
7	https://www.mcu.ac.th/directory_uploads/administrator/file_upload/20201225093059_DF46DDA1-AE37-4E9A-A320-97395747B8B6.pdf	mcu.ac.th
8	MONKS' BUDDHISM DISSAMINATION MODEL FOR APPROPRIATE LEARNING IN THE 21st CENTURY	Phanuwat Sankham), Phrakhusirithammabandit
9	Feasibility Study for the Development of the Structure of the Bachelor of Business Administration Program Community Business Management Program Faculty of Management Science Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University	พุ่มพฤษภ์, ชเนตต์
10	บทสวดบูชารอยพระพุทธบาทของภาคใต้: ความสอดคล้องของคติจากไตรภูมิพระร่วงสู่รอยพระพุทธบาท	คำมณี, คำนวล

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ธรรมคำสั่งสอนเปรียบเสมือนแหล่งน้ำอันอุดมสมบูรณ์ของเหล่าสรรพสัตว์ พระพุทธศาสนามีบทบาทเป็นศาสตร์ที่มีแนวทางการปฏิบัติอย่างชัดเจนหาใช่เพียงแค่วาทะกรรมเท่านั้นแต่ยังมีเนื้อหาครอบคลุมถึงวิถีการดำเนินชีวิตในทุกด้าน และที่สำคัญพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งมีผลมาจาก การกระทำไม่ใช่ศาสนาแห่งการอ้อนวอนร้องขอต่อพระเจ้าและที่สำคัญวิธีการสั่งสอนธรรมะของพระพุทธเจ้าทรงมุ่งหวังผลในทางปฏิบัติให้ทุกชีวิตสามารถบริหารจัดการชีวิต

ที่เป็นอยู่จริงๆ ได้พระพุทธศาสนาได้สถิตตั้งมั่นบนผืนแผ่นดินไทยทุกยุคทุกสมัย ชาติไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรทั้งประเทศนับถือ พระพุทธศาสนาสืบทอดต่อเนื่องกันมาหลายชั่วอายุคนบรรพบุรุษของคนไทย ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรมอันมีพื้นฐานมาจากหลักธรรม ทางพระพุทธศาสนาทั้งสิ้นคนไทยส่วนมากต่างก็ยึดมั่นปฏิบัติตนอยู่ในหลัก ธรรมคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนาอันมีพระรัตนตรัยคือพระพุทธพระธรรมและพระ

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ทฤษฎีทางรัฐศาสตร์โดยคำสอนที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมและจริยธรรมในการ ประพฤติตนเป็นที่ต้องการของผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองจะต้องประพฤติตนอยู่ ในศีลธรรมอันดีและมีจริยธรรมในการดำรงชีวิตอย่างมีสงบสุขและเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการอยู่ร่วมกันทั้งในระดับบุคคลกลุ่มองค์กรสังคมประเทศชาติ ตลอดจนทั้งโลกการศึกษาหาความรู้ด้านรัฐศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์จึงศึกษา หาความรู้โดยอาศัยหลักคำสอนที่มีปรากฏอยู่ในพระพุทธศาสนาที่ สอดคล้องและเหมาะสมกับหลักการทางรัฐศาสตร์ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนาพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเอกของโลกที่มีหลักคำสั่งสอนอัน เปรียบเสมือนห้วงมหานทีแห่งสรรพศาสตร์จึงมิใช่เพียงแต่เป็นปรัชญาหรือ ทฤษฎีเท่านั้นหากแต่ยังมีเนื้อหาครอบคลุมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ความนึกคิด แทบทุกด้านและที่สำคัญพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งการกระทำ(กรรมวาจา และกิริยาวาจา)เป็นศาสนาแห่งความเพียรพยายาม(วิริยวาจา)ไม่ใช่ศาสนาแห่ง การอ้อนวอนปรารถนาหรือศาสนาแห่งความหวังหวังกังวลการสั่งสอนธรรมของ พระพุทธเจ้าทรงมุ่งผลในทางปฏิบัติให้ทุกคนจัดการกับชีวิตที่เป็นอยู่จริงๆ ใน โลกนี้และเริ่มต้นแต่บัดนี้คำว่า"พระพุทธศาสตร์"แยกได้เป็น 3 คำคือคำว่าพระ แปลว่าประเสริฐดีเลิศคำว่าพุทธแปลว่าผู้รู้-ผู้ตื่น-ผู้เบิกบานในที่นี้หมายถึงท่าน ผู้ตรัสรู้อริยสัจ 4 อย่างถ่องแท้คำว่าศาสตร์แปลว่าความรู้หรือองค์ความรู้ที่เกิด จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยซึ่งเป็นกิจกรรมของมนุษย์อย่างหนึ่งที่มีอยู่จริงอย่างเป็นระบบในความเป็นไปได้อย่างแน่นอนได้เมื่อรวมกันแล้วได้ความหมายว่าองค์แห่ง ความรู้ของผู้รู้-ผู้ตื่น-ผู้เบิกบานอย่างประเสริฐ(มยุราจรคณฺธ, 2545

าลัยโลกขึ้นมาทันที"(ไพโรจน์อุยุมณเฑียร 2533 : 103)ในบทนี้ผู้เขียนจะขอ นานเสนอพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือความสำคัญของพระพุทธศาสนาความสำคัญของพระพุทธศาสนาซึ่งเป็น ศาสนาประจำชาติไทยชาติไทยได้นับถือและยกย่องเทิดทูนพระพุทธศาสนา เป็นสรณะแห่งชีวิตและสืบทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านานขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของชาติส่วนใหญ่มีพื้นฐานมาจากพระพุทธศาสนา องค์พระมหากษัตริย์ซึ่งทรงเป็นพระประมุขของชาติทุกๆพระองค์ทรงเป็น พุทธมามกะทรงดำรงอยู่ในฐานะเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภกทรงยกย่องเชิดชู พระพุทธศาสนาตลอดมาตั้งแต่อดีตอันยาวนานจนปัจจุบันอันแสดงให้เห็น เป็นประจักษ์ว่าพระพุทธศาสนาได้สถิตสถาพรเป็นมิ่งขวัญของชาติไทย ตลอดมาชาติไทยได้มีความเจริญมั่นคงดำรงเอกราชอธิปไตยสืบทอดต่อกันมา ตั้งแต่โบราณกาลจนปัจจุบันก็ด้วยคนไทยทั้งชาติยึดมั่นอยู่ในหลักธรรม ทางพระพุทธศาสนาที่มีความเคารพบูชาพระรัตนตรัยคือพระพุทธพระธรรมและ พระสงฆ์เป็นสรณะพระพุทธศาสนาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตของชาว ไทยโดยมีส่วนเสริมสร้างอุปนิสัยของคนในชาติให้รักความสงบมีความเสียสละ แก่กล้ากล้าหาญรอบรู้ฐานะฐานะมีความรักและยึดมั่นอยู่ในสามัคคีธรรม โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยดังกล่าวนี้นักชาวไทยส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรทั้งประเทศเป็นพุทธศาสนิกชนและเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนาพระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและ ความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทยส่วนใหญ่หากมองดูสภาพสังคม ไทยในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าแม้ชาว

สงฆ์เป็นสรณะเป็นที่พึ่งพิงพระพุทธศาสนาจึงถือว่ามีความสำคัญต่อการเสริมสร้างอุปนิสัยของคนไทยช่วยให้เป็นคนรักความสงบมีความเสียสละรอบรู้ อยู่อย่างสันติและมีความสมัครสมานสามัคคีพระพุทธศาสนาจึงถือว่าอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทย 1 พระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อคนไทยและสังคมไทยพอสรุปได้ดังนี้ 1 พระพุทธศาสนามีหลักธรรมคำสอนเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของคนไทย เพราะคนไทยนำ

สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณกาลจวบจนกาลปัจจุบันก็ด้วยคนไทยทั้งชาติยึดมั่นอยู่ในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามีความเคารพบูชาพระรัตนตรัยคือ พระพุทธพระธรรมและพระสงฆ์เป็นสรณะพระพุทธศาสนาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตของชาวไทยโดยมีส่วนเสริมสร้างอุปนิสัยของคนในชาติให้รักความสงบ มีความเสียสละแก่กล้าหาญรอบรู้ฐานะฐานะมีความรักและยึดมั่นอยู่ในสามัคคีธรรมโดยที่พระพุทธศาสนา Buddhism เป็นศาสนาประจำชาติไทยมาเป็นเวลาอันยาวนานดังกล่าวนี้ชาวไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ๙๕ของประชากรทั้งประเทศเป็นพุทธศาสนิกชนเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนาพระพุทธศาสนามีอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทยส่วนใหญ่ 3 พระธรรมปิฎกปอปปุตุโตความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะเป็นศาสนาประจำชาติพิมพ์ครั้งที่๑๐กรุงเทพมหานครธรรมิก๒๕๔๓หน้า๙๑๐ 07 83100 indd 86 24 11 2563 21 11 49 พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม 87 หากมองดูสภาพสังคมไทยในปัจจุบันจะเห็นว่าแม้ชาวไทยเราส่วนใหญ่จะเป็นพุทธศาสนิกชนดังกล่าวแล้วแต่ส่วนใหญ่มักเป็นกันตามจารีตประเพณีหรือเป็นพุทธศาสนิกชนตามสามะโนครวมักไม่ค่อยได้มีโอกาสได้เรียนรู้ได้ศึกษาพระพุทธศาสนาได้เท่าที่ควรทั้งนี้ย่อมสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกันความสำคัญของพระพุทธศาสนากับสังคมไทยพระพุทธศาสนา Buddhism ถือได้ว่าเป็นศาสนาประจำชาติและอยู่เคียงคู่กับชาติไทยมาโดยตลอดดังนั้นพระพุทธศาสนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมไทยพอสรุปได้ดังนี้ 4 ๑พระพุทธศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตของคนไทย เพราะคนไทยนำหลักธรรม

2 ปฏิบัติในชีวิตประจำวันและเสริมสร้างลักษณะนิสัยใจคอของคนไทยให้มีจิตใจที่งดงามในทุกๆด้าน 2 พระพุทธศาสนาเป็นสัญลักษณ์เชิงบรรทัดฐานหลักของพระมหากษัตริย์ที่ทรงนำมาใช้ในการปกครองประเทศเพราะพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ของไทยทรงน้อมนำเอาหลักธรรมพระพุทธศาสนาไปใช้ในการปกครองประเทศหลากหลายหลักธรรมเช่นทศพิธราชธรรมหลักธรรมอาธิปไตยหลักอภิรหานิยมธรรม เป็นต้น 3 พระพุทธศาสนาถือเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชน เพราะหลักธรรมในพระพุทธศาสนา

ธรรมและพระวินัยว่าโดยปฏิภกซึ่งเป็นคัมภีร์หลักของศาสนา 3 คือพระ~ 5 ~ Journal of Chaiyaphum Review Vol . 5 No . 3 [September -- December 2022] วิทยุภกพระสุตตันตปิฎกและพระอภิธรรมปิฎกว่าโดยหัวข้อที่เรียกกันว่าธรรมขันธ์มี84,000พระธรรมขันธ์(คุณ โทษันธ, 2545 : 1) 2 ความสำคัญของพระพุทธศาสนากับสังคมไทยพระพุทธศาสนาถือได้ว่าเป็นศาสนาประจำชาติและอยู่เคียงคู่กับชนชาติไทยมาโดยตลอดพระพุทธศาสนาจึงมีความสำคัญต่อสังคมไทยซึ่งสามารถพอที่จะสรุปได้ดังต่อไปนี้2.1)พระพุทธศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตของคนไทยเพราะคนไทยนำหลักธรรมมาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันและลักษณะนิสัยของคนไทยมีจิตใจที่งดงามในทุกๆด้านมีความเป็นมิตรกับทุกคน เป็นต้น2.2)พระพุทธศาสนาเป็นหลักในการปกครองประเทศกษัตริย์ทุกพระองค์ของไทยได้นำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการปกครองประเทศเช่นทศพิธราชธรรมเป็นอาทิตลอดมาหรือใช้หลักธรรมอาธิปไตยหรือหลักอภิรหานิยมธรรมเป็นหลักในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย2.3)พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจเนื่องจากหลักธรรมในพระพุทธศาสนามุ่งเน้นให้เกิดความรักความสามัคคีกันมีความเมตตากรุณาต่อกัน เป็นต้นจึงเป็นศูนย์รวมจิตใจของชนชาวไทยให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน2.4)พระพุทธศาสนาเป็นที่มาของวัฒนธรรมไทยด้วยวิถีชีวิตของคนไทยผูกพันกับพระพุทธศาสนาจึงเป็นกรอบในการปฏิบัติตนตามหลักพิธีกรรมในทางพระพุทธศาสนาเช่นการบวชการแต่งงานหรือการทานบุญในพิธีการต่างๆการปฏิบัติตนตามประเพณีในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เป็นต้นซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมไทยมาจนถึงปัจจุบัน2.5

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

มุ่งเสริมสร้างความรักความซื่อสัตย์ความสามัคคีและความเมตตากรุณาต่อกัน 4 พระพุทธศาสนาเป็นแหล่งรวมหรือฐานรากของประเพณีและวัฒนธรรมไทยอาจเป็นเพราะวิถีชีวิตของคนไทยมีความผูกพันกับพระพุทธศาสนาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนในพระพุทธศาสนามีหลักปฏิบัติหลายประการเช่นการบวชการแต่งงานการทำงานบุญเนื่องในพิธีต่างๆล้วนก่อให้เกิดเป็นประเพณีพิธีกรรมตามวัฒนธรรมไทยจนถึงปัจจุบัน 5 พระพุทธศาสนาในฐานะเป็นสมบัติหรือมรดก

เป็นต้น๓พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจเนื่องจากหลักธรรมในพระพุทธศาสนามุ่งเน้นให้เกิดความรักความสามัคคีกันมีความเมตตากรุณาต่อกันเป็นต้น จึงเป็นศูนย์รวมจิตใจของชนชาวไทยให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน๔พระพุทธศาสนาเป็นที่มาของวัฒนธรรมไทยด้วยวิถีชีวิตของคนไทยผูกพันกับพระพุทธศาสนาจึงเป็นกรอบในการปฏิบัติตนตามหลักพิธีกรรมในพระพุทธศาสนาต่างๆ เช่นการบวชการแต่งงานการทำงานบุญเนื่องในพิธีการต่างๆการปฏิบัติตนตามประเพณีในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นต้นซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมไทยจนถึงปัจจุบัน๕พระพุทธศาสนาในฐานะเป็นสถาบันหลักของสังคมไทยพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่สังคมไทยส่วนใหญ่นับถือและสืบทอดกันมาเป็นช้านานดังนั้นพระพุทธศาสนาจึงมีบทบาทสำคัญของวิถีชีวิตของคนไทยพระพุทธศาสนามีความสำคัญในด้านต่างๆทั้งด้านการศึกษาด้านสังคมและด้านศิลปกรรม๖พระพุทธศาสนาในฐานะเป็นรากฐานของวัฒนธรรมวิถีชีวิตของคนไทยผูกพันอยู่อย่างแนบแน่นกับพระพุทธศาสนาซึมแทรกผสมผสานอยู่ในแนวความคิดจิตใจและกิจกรรมแทบทุกก้าวของ 4 พระธรรมปิฎกปอปปยโต ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะเป็นศาสนาประจำชาติพิมพ์ครั้งที่ ๑๐ กรุงเทพมหานคร สหธรรมิก๒๕๔๓หน้า๑๐ 07 83100 indd 87 24 11 2563 21 11 49 สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต๒๕๖๓ ๘๘ ชีวิตโดยตลอดเวลา ยาวนานโดยยังคงเนื้อหาสาระเดิมที่บริสุทธิ์ไว้ได้ก็มิถูกดัดแปลงเสริมแต่งตลอดจนปนเปื้อนกับความเชื่อถือและข้อปฏิบัติสายอื่นหรือผันแปรในด้านเหตุผลอันจวนคิดเพี้ยนไปจากเดิมก็มา๗พระพุทธศาสนาในฐานะเป็นเอกลักษณ์ของชาติการที่พระพุทธศาสนาอยู่กับคนไทยมาช้านานจึงก่อให้เกิดการซึมซาบเอาหลัก

ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามานับพันฐานของอะไรอย่างไรก็ตามการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหา 2 วินัยพงศศิริเพียรตรครุกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์จะเรียนจะสอนกันอย่างไรกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์กรมการศาสนา 2543 หน้าที่ 2

แห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ต้องการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้นสนใจเสาะแสวงหาความรู้ย่อมมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมการเมืองเศรษฐกิจวัฒนธรรมและเทคโนโลยีอีกด้วยจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติการจัดการประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมการเมืองเศรษฐกิจวัฒนธรรมและเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหนทางที่จะทำให้การจัดการศึกษาได้ผลดีคือการให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอกลักษณ์ของชาติไทยอย่างต่อเนื่อง"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามานับพันฐานของอะไรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์อย่างมีคุณภาพจึงมีคุณค่าอย่างมากต่อมนุษย์เนื่องจากการเสริมปัญญาแก่ผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการอ่าน การคิดการเขียนการพินิจพิจารณาวิเคราะห์อย่างถ่องแท้จะช่วยยกระดับให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวโน้มในอนาคตที่ควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบสุขุมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว"(ชัยวัฒน์สุทธิรัตน์, 2553

3 ความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วเรายังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยอารยธรรมสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 2 5 จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็น

ที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามานับพันฐานของอะไร"(วินัยพงศศิริเพียร, 2543 : 2) ดังนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วเรายังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้ว่าจากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(วิ.อ.(บาลี) 1 / 58 ,มหาวิส.(บาลี) 1 / 6 / 82)ไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและอุทองส่วนพม่าเชื่อว่าคือเมืองสะเทิม(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2554 : 494)แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาดูเหมือนจะเลือนลางไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรุ่งเรืองอีกเช่นที่ร่วมสมัยในที่ต่างดังนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก(เสถียรโพธิ์นันทะ, 2515 : 2) จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบวาคนสมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมส่วนพม่าก็เชื่อว่าเป็นเมืองสะเทิม 3 แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาที่ดูเหมือนจะเลื่อนลงไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรุ่งเกียจลัทธิอื่นใดที่ร่วม

โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(วิ.อ.(บาลี) 1 / 58 ,มหาวัส.(บาลี) 1 / 6 / 82)ไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและอุทองส่วนพม่าเชื่อว่าคือเมืองสะเทิม(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2554 : 494)แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาที่ดูเหมือนจะเลื่อนลงไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรุ่งเกียจลัทธิอื่นใดที่ร่วมสมัยในที่ต่างดั่งนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก(เสถียรโพธิ์นันทะ, 2515 : 2)จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรควัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฏแจะที่จะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติศาสตร์จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรม 111 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 จึงเกิดลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่ต่อเนื่องในพระพุทธศาสนาขึ้นเหตุที่พระพุทธศาสนามีรากฐานมาจากวัฒนธรรมอินเดียได้ถูกเลือก

สมัยในที่ต่างดั่งนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก 4 จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรควัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฏแจะที่จะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติศาสตร์ในระยะนี้จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมจึงเกิดลักษณะเฉพาะ

ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(วิ.อ.(บาลี) 1 / 58 ,มหาวัส.(บาลี) 1 / 6 / 82)ไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและอุทองส่วนพม่าเชื่อว่าคือเมืองสะเทิม(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2554 : 494)แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาที่ดูเหมือนจะเลื่อนลงไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรุ่งเกียจลัทธิอื่นใดที่ร่วมสมัยในที่ต่างดั่งนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก(เสถียรโพธิ์นันทะ, 2515 : 2)จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรควัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฏแจะที่จะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติศาสตร์จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรม 111 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 จึงเกิดลักษณะเฉพาะของศิลป

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่เนื่องในพระพุทธศาสนาขึ้นเหตุที่พระพุทธศาสนามีรากฐานมาจากวัฒนธรรมอินเดียได้ถูกเลือกและปรับเข้าเป็นแกนหลักของบ้านเมืองจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมและคติความเชื่อต่างๆประเทศไทยถึงเจริญรุ่งเรืองมาแล้วแต่อดีตแต่การจัดสมัยทางประวัติศาสตร์ก็นับเพียงสมัยสุโขทัยลงมาจึงทำให้การศึกษาความจริงขาดหายหากพิจารณาให้ละเอียดจะมีปัจจุบันได้อย่างไรกันศูนย์กลางของทวารวดีตั้ง

ในพระพุทธศาสนาขึ้นเหตุที่พระพุทธศาสนามีรากฐานมาจากวัฒนธรรมอินเดียได้ถูกเลือกและปรับเข้าเป็นแกนหลักของบ้านเมืองจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมและคติความเชื่อต่างๆประเทศไทยถึงเจริญรุ่งเรืองมาแล้วแต่อดีตแต่การจัดสมัยทางประวัติศาสตร์ก็นับเพียงสมัยสุโขทัยลงมาจึงทำให้การศึกษาความจริงขาดหายหากพิจารณาให้ละเอียดจะมีปัจจุบันได้อย่างไรกันศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นักวิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางพระพุทธศาสนาจะได้แก่ทวารวดีอยู่รอบๆบริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อการรับอารยธรรมจากภายนอกหลักฐานทางโบราณคดีที่ให้นักวิชาการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมืองนครปฐมและเมืองลพบุรีศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 โดยเฉพาะเมืองอุททองจะเห็นได้ว่าอุททองเมืองโบราณเป็นต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุททองเป็นเมืองเก่าสุภัทรีศศิตศกุล 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุททองเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวประ

อยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นักวิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางทวารวดีน่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อการรับอารยธรรมจากภายนอก 3 พระธรรมปลูกปอปลุดโตจาริกบุญจาริกธรรมพิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯบริษัทพิมพ์สวยาจำกัดหน้า 494 4 เสถียรโพธิ์นันทะภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯสำนักพิมพ์บรรณาคาร 2515 หน้า 2

ศาสนาตั้งอยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นักวิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางพระพุทธศาสนาจะได้แก่ทวารวดีอยู่รอบๆบริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อการรับอารยธรรมจากภายนอกหลักฐานทางโบราณคดีที่ให้นักวิชาการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมืองนครปฐมและเมืองลพบุรีศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 โดยเฉพาะเมืองอุททองจะเห็นได้ว่าอุททองเมืองโบราณเป็นต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุททองเป็นเมืองเก่าสุภัทรีศศิตศกุล 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุททองเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวประที่อุททองโดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุททองเป็นศูนย์กลางด้านตะวันตกหรือเป็นศูนย์กลางในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆรวมทั้งจดหมายเหตุ

4 หลักฐานทางโบราณคดีที่ให้นักวิชาการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมืองนครปฐมและเมืองลพบุรี 5 นักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุททองจัดเป็นเมืองสำคัญอีกเมืองหนึ่งที่นักวิชาการหลายท่านลงความเห็นว่าเป็นศูนย์กลางของรัฐทวารวดีเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวประที่อุททอง 6 โดยศึกษาจากสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆรวมทั้งจดหมายเหตุของจีนตลอดจน

พระพุทธศาสนาสมัยทวารวดีอุททองจะต้องเป็นนิยามเถรวาทมากกว่านิกายอื่นแน่นอนสรุปผลการวิจัยผลจากการวิจัยสรุปได้ว่าเกี่ยวกับกำเนิดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในการเผยแผ่สู่เมืองอุททองตลอดถึงรอรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่ที่อานาโยประโยชน์ต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองอุททองอันได้แก่พระพุทธศาสนาวัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นได้องค์ความรู้จากการศึกษาโบราณสถานโบราณวัตถุศิลปวัตถุที่สัมพันธ์กับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่เมืองอุททองลายเส้นจากดินเผารูปกฤษสาวก 3 รูปครองจีวรทำท่ามึนหมัดเป็นหลักฐานเก่าสุดที่แสดงว่ามีพระสงฆ์ในดินแดนสุวรรณภูมิพบที่เมืองอุททองอุททองจสุพรรณบุรีขึ้นส่วนปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขัดสมาธิพระบาทหลวมๆบนขนาดศิลปะกรรมอินเดียแบบอมราวดีตอนปลายอายุราวพุทธศตวรรษที่ 911 พบที่เมืองอุททองพระพุทธรูปดาพระพุทธรูปเจ้าสมณโคดมมีจารึกอักษรปัลลวะระบุนามไว่ด้านล่างของฐานว่าศุทโธทณยังมีธรรมจักรและกวางหมอบกล่าวได้ว่าเป็นตัวแทนของอารยธรรมเพราะธรรมจักรเป็นเครื่องหมายการประกาศพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นสัญลักษณ์แสดงปฐมเทศนามีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 13 กรมศิลปากรขุดค้นพบที่สุภเจดีย์หมายเลข 11 เมืองอุททองเป็นต้นจะเห็นได้ว่านักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุททองเป็นศูนย์กลางของรัฐทวารวดีเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวประที่อุททอง Boeles JJ 1967 และข้อมูลแหล่งค้นพบในเมืองต้นโดยสันนิษฐานว่าเป็นเมืองหลวงของศูนย์กลางด้านตะวันตกหรือเป็นศูนย์กลางในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆ

จารึกที่พบในบริเวณเมืองด้วยนอกจากจะเป็นศูนย์กลางของรัฐทวารวดีมีบทบาทเป็นเมืองท่าสำคัญในสมัยทวารวดีอีกด้วยเนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลและมีทางน้ำเข้าออกต่อกับฝั่งทะเลโดยตรงได้ตั้งได้กล่าวมาแล้วอีกทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภทตราประทับดินเผาซึ่งเป็นของติดตัวพ่อค้าชาวอินเดียในสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1214 เป็นจำนวนมากและในบริเวณเมืองนครปฐมโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับที่

3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปะวัฒนธรรมและประเพณีของชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุทองเป็นเมืองเก่าสุภัทรีศคศศกล 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุทองเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวปุระที่อุทองโดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุทองเป็นศูนย์กลางด้านตะวันตกหรือเป็นศูนย์กลางในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆรวมทั้งจดหมายเหตุของจีนตลอดจนจารึกที่พบในบริเวณเมืองด้วยนอกจากจะเป็นเมืองหลวงแล้วเมืองอุทองโบราณน่าจะมียุทธศาสตร์ป็นเมืองท่าสำคัญในสมัยทวารวดีอีกด้วยเนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลและมีทางน้ำเข้าออกต่อกับฝั่งทะเลโดยตรงวารสารวรมัญญองแหกรพุทธศตวรรษที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมิถุนายน 5 ได้ชี้ทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภทตราประทับดินเผาซึ่งเป็นของติดตัวพ่อค้าชาวอินเดียในสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1214 เป็นจำนวนมากในบริเวณเมืองอุทองโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับที่แสดงถึงบทบาทด้านการค้าของเมืองนี้คือตราประทับดินเผารูปเรือจักรวงกล 2510 และตราประทับ 2 หน้ารูปคชลักษณ์เมืองอุทองยังมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางพุทธ

5 หลังราวพุทธศตวรรษที่ 1316 ในขณะที่เมืองอุทองน่าจะมียุทธศาสตร์ป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกรวมพุทธศตวรรษที่ 913 ส่วนเมืองลพบุรีนั้นคงจะเป็นเมืองลูกหลวง 8 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีส่วนนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาได้สันนิษฐานว่าเนื่องจากทวารวดีได้รักษาจารึกของพระพุทธศาสนาภายใน

30 กว้างบางวงมีศิลปะรูปกวางหมอบประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์จำนวนมากจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึกอาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุทองน่าจะมียุทธศาสตร์ป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกรวมพุทธศตวรรษที่ 913 มาสุขอินทราวธ 2542 สำหรับเมืองอุทองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่การค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุทองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากกลุ่มแม่น้ำกฤษณาได้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ที่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาตวาหะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อมาด้วยราชวงศ์อิชชวากุพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารชนโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรหม้อจิ๋วรวมคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นที่กษณอินทโยธาเสนอว่าที่กษณ

ได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นที่กษณอินทโยธาเสนอว่า 10 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลำขานทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงคึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาขอมูลไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดีอีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือ 11 1 มีการพบจารึกภาษามอญ

จึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นที่กษณอินทโยธาเสนอว่าที่กษณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลำขานทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงคึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาขอมูลไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดีอุทองอีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือสิริวัฒนคำวันสา 2542 1 มีการพบจารึกภาษามอญที่ลพบุรีจารึกด้วยอักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนที่นครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากลพบุรีไต่ครองหรืออุทองชัยในพุทธศตวรรษที่ 6 วารสารวรมัญญองแหกรพุทธศตวรรษที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมิถุนายน 13 นั้นเป็นเจ้าหญิงมอญและ 3 ยอระเขเขตสไต้อานจารึกซึ่งพบที่วัดโพธิ์ร้างที่นครปฐมและนำไปเผยแพร่ที่ปารีสในพศ 2495 กัสันสนุนวาทวารวดีอุทองเป็นอาณาจักรมอญปัญหาเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีก็มีความเห็นไปต่างๆแต่ันักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างไรก็ตามแม้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ที่ลพบุรีจารึกด้วยอักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนหินครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากลพบุรีได้ครองหรือกษัตริย์ในพุทธศตวรรษที่ 13 นั้นเป็นเจ้าหญิงมอญและ 3 ยอร์ชเซเดส ได้อ่านจารึกซึ่งพบที่วัดโพธิ์ร้างที่นครปฐมและนำไปเผยแพร่ที่ปารีสในพศ 2495 ก็สนับสนุนว่าทวารวดีอุททองเป็นอาณาจักรมอญ 8 ผาสขอินทราวทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัย 2542 หน้า 101106

ชนที่กษัตริย์อินทโยธาเสนอว่าทกษัตริย์อินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยา และตามขบวนการของไดเกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงตึกเมืองอุททองเมืองคูบัวเมืองศรี มโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาข้อมูลไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดีอุททองอีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือสิริวัฒนคำวันสา 2542 1 มีการพบจารึกภาษามอญที่ลพบุรีจารึกด้วยอักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนหินครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากลพบุรีได้ครองหรือกษัตริย์ในพุทธศตวรรษที่ 6 วารสารวันมูถองแหกรพุทธศาสนปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมิถุนายน 13 นั้นเป็นเจ้าหญิงมอญและ 3 ยอร์ชเซเดส ได้อ่านจารึกซึ่งพบที่วัดโพธิ์ร้างที่นครปฐมและนำไปเผยแพร่ที่ปารีสในพศ 2495 ก็สนับสนุนว่าทวารวดีอุททองเป็นอาณาจักรมอญปัญหาเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีก็มีความเห็นไปต่างๆแต่ันักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างไรก็ตามแม้ันักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวต่างกันแต่จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มันักวิชาการตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีไว้ 3 แห่งด้วยกันคือเมืองอุททองเมืองนครปฐมนครชัยศรีและเมืองลพบุรี

6 ปัญหาเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีก็มีความเห็นไปต่างๆแตันักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างไรก็ตามแม้ันักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวแต่จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มันักวิชาการตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีไว้ 3 แห่งด้วยกันคือเมืองอุททองเมืองนครปฐมนครชัยศรี

เมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นปัญหาเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีมีความเห็นไปต่างๆแตันักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างไรก็ตามแม้ันักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวแต่จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มันักวิชาการตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีไว้ 3 แห่งด้วยกันคือเมืองอุททองเมืองนครปฐม(นครชัยศรี)และเมืองลพบุรี(ศักดิ์ชัยสายสิงห์, 2554 : 61 - 74)เรื่องราวความเป็นมา 112 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 เกี่ยวกับศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในอาณาจักรทวารวดีคือเมืองอุททองเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งสถานการณ์พระพุทธศาสนาในช่วงแรกเข้ามาและเผยแผ่มีกำเนิดอิทธิพลร่องรอยและพัฒนาการมาอย่างไรและในสมัยต่อมาอีกอย่างไรบ้างยังคงเป็นเรื่องท้าทายและรอการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอในส่วนของประวัติศาสตร์เมืองอุททองในการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้นยังไม่มีการศึกษาริวิจัยโดยตรงหรือจะมีก็น้อยมากส่วนมากเป็นการศึกษาริวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ด้านอื่นๆเท่านั้นเช่นโบราณคดีและการขุดค้นหาหลักฐานเพื่อยืนยันถึงความมีอยู่ของกลุ่มชุมชนในอดีตการศึกษาอัตตลักษณ์ของเมืองอุททองการท่องเที่ยวของเมืองอุททองเป็นต้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มันักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่ๆเช่นล่าสุดมีคณะโบราณคดีได้ทำการวิจัยได้ผลการขุดค้นทางโบราณคดีที่เนินพลับพลายชัยปี

และเมืองลพบุรี 12 เรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีคือเมืองอุททองเป็นเรื่องที่น่าสนใจสถานการณ์พระพุทธศาสนาในช่วงแรกเข้ามาและเผยแผ่สู่เมืองอุททองนั้นกำเนิดอิทธิพลร่องรอยและพัฒนาการมาอยู่อย่างไรและสมัยต่อมาอีกอย่างไรบ้างยังคงเป็นเรื่องท้าทายและรอการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอในส่วนของประวัติศาสตร์ทวารวดีความรู้และการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสังคมไทยนั้นยังไม่มีการศึกษาริวิจัยโดยตรง

คือเมืองอุททองเป็นเรื่องที่น่าสนใจสถานการณ์พระพุทธศาสนาในช่วงแรกเข้ามาและเผยแผ่มีกำเนิดอิทธิพลร่องรอยและพัฒนาการมาอย่างไรและในสมัยต่อมาอีกอย่างไรบ้างยังคงเป็นเรื่องท้าทายและรอการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอในส่วนของประวัติศาสตร์เมืองอุททองในการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้นยังไม่มีการศึกษาริวิจัยโดยตรงหรือจะมีก็น้อยมากส่วนมากเป็นการศึกษาริวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ด้านอื่นๆเท่านั้นเช่นโบราณคดีและการขุดค้นหาหลักฐานเพื่อยืนยันถึงความมีอยู่ของกลุ่มชุมชนในอดีตการศึกษาอัตตลักษณ์ของเมืองอุททองการท่องเที่ยวของเมืองอุททองเป็นต้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มันักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่ๆเช่นล่าสุดมีคณะโบราณคดีได้ทำการวิจัยได้ผลการขุดค้นทางโบราณคดีที่เนินพลับพลายชัยปี 2560 จำนวนมากที่ทำให้สามารถทราบความเป็นมาและสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในเหตุการณ์ดังกล่าวได้ดีขึ้นเพียงแต่เรื่องราวดังกล่าวเป็นการนำเสนอที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ไม่ได้กล่าวต่อเนื่องกันเพราะต่างคนต่างศึกษาค้นคว้าทำให้ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรงานวิจัยนี้ได้ศึกษาริวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุททอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสารต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกอรุทธถาวรรัตนกรรมพระพุทธศาสนาในลังกามาล้านนาล้านช้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาริวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุททอง)รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หรือจะมีก็น้อยมากส่วนมากเป็นการศึกษาวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ด้านอื่นๆ เช่น โบราณคดีและการขุดค้นหาหลักฐานเพื่อยืนยันถึงควมมีอยู่ของกลุ่มชุมชนในอดีต เป็นต้นเท่านั้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มีนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่จำนวนมากที่จะทำให้สามารถทราบความเป็นมาและสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในเหตุการณ์ดังกล่าวได้ดีขึ้นเพียงแต่เรื่องราวดังกล่าวเป็นการนำเสนอที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ไม่ได้กล่าวต่อเนื่องกันเพราะต่างคนต่างศึกษาค้นคว้าทำให้ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา

ของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้ อย่างไรก็ตามแม้นักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวต่างกันแต่จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มีนักวิชาการตั้งขอสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี 3 แห่งด้วยกันคือเมืองอุทองเมืองนครปฐมนครชัยศรีและเมืองลพบุรีศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2554 เรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในอาณาจักรทวารวดีคือเมืองอุทองเป็นเรื่องที่นักศึกษายังมีสถานการณ์พระพุทธศาสนาในช่วงแรกเข้ามาและเผยแผ่มีกำเนิดอิทธิพลร่องรอยและพัฒนาการมาอย่างไรและในสมัยต่อมาอีกอย่างไรบ้างยังคงเป็นเรื่องทำทายและรอการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอในส่วนของประวัติศาสตร์เมืองอุทองในการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้นยังไม่มีการศึกษาวิจัยโดยตรงหรือจะมีก็น้อยมากส่วนมากเป็นการศึกษาวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ด้านอื่นๆ เช่น โบราณคดีและการขุดค้นหาหลักฐานเพื่อยืนยันถึงควมมีอยู่ของกลุ่มชุมชนในอดีตศึกษาอัตตลักษณ์ของเมืองอุทองการท่องเที่ยวของเมืองอุทองเป็นต้นเท่านั้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มีนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่ๆ เช่น ล่าสดมีคณะโบราณคดีได้ทำการวิจัยได้ผลการขุดค้นหาโบราณคดีที่เนินพลับพลาชัยปี 2560 จำนวนมากที่ทำให้สามารถทราบความเป็นมาและสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในเหตุการณ์ดังกล่าวได้ดีขึ้นเพียงแต่เรื่องราวดังกล่าวเป็นการนำเสนอที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ไม่ได้กล่าวต่อเนื่องกันเพราะต่างคนต่างศึกษาค้นคว้าทำให้ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดีอุทองในแผ่นดินไทยจากเอกสารต่างๆ เช่น คัมภีร์พระไตรปิฎกอรรถกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพม่าล้านนาและล้านช้างตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียงใดแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆ ที่

วิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการออกแบบผังโบราณคดีอารยธรรมทวารวดีพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีจากเอกสารต่างๆ เช่น คัมภีร์พระไตรปิฎกอรรถกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพม่าล้านนาและล้านช้างตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียงใดแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆ ที่

หาหลักฐานเพื่อยืนยันถึงควมมีอยู่ของกลุ่มชุมชนในอดีตการศึกษาอัตตลักษณ์ของเมืองอุทองการท่องเที่ยวของเมืองอุทองเป็นต้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มีนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่ๆ เช่น ล่าสดมีคณะโบราณคดีได้ทำการวิจัยได้ผลการขุดค้นหาโบราณคดีที่เนินพลับพลาชัยปี 2560 จำนวนมากที่ทำให้สามารถทราบความเป็นมาและสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในเหตุการณ์ดังกล่าวได้ดีขึ้นเพียงแต่เรื่องราวดังกล่าวเป็นการนำเสนอที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ไม่ได้กล่าวต่อเนื่องกันเพราะต่างคนต่างศึกษาค้นคว้าทำให้ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุทอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสารต่างๆ เช่น คัมภีร์พระไตรปิฎกอรรถกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพม่าล้านนาล้านช้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุทอง)รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียงใดแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่อเมืองอุทองตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆ ที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำนวยประโยชน์ต่อการศึกษาระดับประวัติศาสตร์เมืองอุทองเช่นพระพุทธศาสนาวัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ อันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

7 สังคมไทยทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฎเกณฑ์ที่จะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมและคติความเชื่อต่างๆพระพุทธศาสนาวัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ใหม่อันจะเป็นประโยชน์

แล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามาอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนาที่ว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตระเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาถึงดินแดนสุวรรณภูมิ(วิ.อ.(บาลี) 1 / 58 ,มหาวิส.(บาลี) 1 / 6 / 82)ไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและอุทองส่วนพม่าเชื่อว่าคือเมืองสะเทิม(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตฺโต), 2554 : 494)แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาดูเหมือนจะเลือนลางไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรังเกียจลัทธิอื่นใดที่ร่วมสมัยในต่างดั่งนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก(เสถียรโพนินันท์, 2515 : 2)จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฎเกณฑ์ที่จะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติศาสตร์จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรม 111 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33

วิเคราะห์ Analytical Descriptive วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ qualitative research 141 ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัยการศึกษาออกแบบผังโบราณคดีอารยธรรมทวารวดีพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุทองและปริมณฑลรอบๆเมืองโบราณอุทองอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรี 142 ขอบเขตเนื้อหาโดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับแผนผังทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองโบราณอุทองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุทองราวพุทธศตวรรษที่ 8 16

ทางการศึกษาต่อไป 2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวารวดี(อุทอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเข้าสู่เมืองอุทอง 3)เพื่อศึกษาร่องรอยทางพระพุทธศาสนาจากหลักฐานทางศิลปกรรมเมืองอุทอง 3.ขอบเขตของการศึกษา 1)ขอบเขตด้านพื้นที่ได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุทองและปริมณฑลรอบๆเมืองโบราณอุทองอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขตเนื้อหาโดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองโบราณอุทองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุทองราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4. วิธีการดำเนินการวิจัยการวิจัยค้นคว้าจะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์(historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(documentary research)มีวิธีดังนี้4.1การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ(Primary Sources)เช่นรวบรวมข้อมูลจากคัมภีร์พระไตรปิฎกและคัมภีร์อรรถกถาหลักฐานทางโบราณคดีวรรณกรรมประเทศศรีลังการวมถึงตำนานล้านช้างและวรรณกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นต้น4.2แนวทางการค้นคว้าวิจัยโดยอาศัยหลัก 3 ประการดังนี้ 1)หลักฐานอันดับ 1 ได้แก่หลักฐานที่สร้างหรือสร้างขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้นคือโบราณวัตถุสถานจารึกและโบราณวัตถุในภาคเอเชียอาคเนย์ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในพุทธศาสนาศึกษาศิลปกรรมประติมากรรมโบราณสถานในส่วนของจารึกจะวิเคราะห์ข้อความในจารึก

เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันโบราณคดี 15 หมายถึงวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาเรื่องราวในอดีตของมนุษย์โดยผ่านทางการศึกษาหลักฐานทางโบราณคดีที่ได้มาจากการสำรวจการขุดค้นโบราณวัตถุการขุดแต่งโบราณสถานและการศึกษาเอกสารทางประวัติศาสตร์ประเภทต่างๆศิลาจารึกจดหมายเหตุพงศาวดารอารยธรรม 16 หมายถึงความเจริญทางวัฒนธรรมแต่สำหรับทางด้านประวัติศาสตร์อารยธรรมอาจหมายถึงการศึกษาความซับซ้อนของระบบสังคมเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆในระบบสังคมนั้นๆโดยมุ่งเน้นให้เห็นถึงเหตุ

โบราณคดี()คือวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาเรื่องราวในอดีตของมนุษย์โดยผ่านทางการศึกษาหลักฐานทางโบราณคดีที่ได้มาจากการสำรวจการขุดค้น(โบราณวัตถุ)การขุดแต่ง(โบราณสถาน)และการศึกษาเอกสารทางประวัติศาสตร์ประเภทต่างๆ(ศิลาจารึกจดหมายเหตุพงศาวดาร)โดยทั่วไปจะต้องใช้ศาสตร์ด้านอื่นๆประกอบในการวิเคราะห์และตีความหลักฐานทางโบราณคดีที่ได้จากกระบวนการข้างต้นเพื่อให้เรื่องราวในอดีตของมนุษย์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นศาสตร์เหล่านั้นเช่นประวัติศาสตร์ศิลปะธรณีวิทยาสัตววิทยาพฤกษศาสตร์ละอองเรณูวิทยาการกำหนดอายุทางวิทยาศาสตร์เป็นต้นที่ประเทศไทยมีการเปิดสอนคณะโบราณคดีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรวังท่าพระเป็นเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยและมีกรมศิลปากรเป็นหน่วยงานราชการหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานทางโบราณคดีส่วนใหญ่ในประเทศไทยและมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการแหล่งโบราณคดีในประเทศไทย.วิธีวิทยาทางโบราณคดี.การศึกษาโบราณคดีการศึกษาทางโบราณคดีเป็นการศึกษาจากหลักฐานต่างๆดังกล่าวมาแล้วรวมทั้งเรื่องราวของมนุษย์ในยุคใดในสมัยใดแต่ละเยี่ยงตมาน้อยเพียงโดยมุงขึ้นอยู่กับหลักฐานที่พบเป็นหลักเป็นการตรวจหาแหล่งโบราณคดีอาจทำได้โดยการตรวจสอบจากภาพถ่ายทางอากาศการศึกษาจากเอกสารและการเดินสำรวจเพื่อเป็นการรวบรวมหลักฐานสำหรับประเมินค่าของแหล่งโบราณคดีนั้นๆในการวางแผนขุดค้นต่อไปเป็นกรรมวิธีขั้นที่สองของการศึกษาทางโบราณคดีเพื่อให้ได้หลักฐานที่ถูกต้องมากที่สุดการขุดค้นจะต้องทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้ได้หลักฐานที่ถูกต้องมากที่สุดเพื่อไม่ให้เป็นการทำลายหลักฐานที่ทับถมอยู่ในดินเป็นเวลาหลายร้อยหลายพันปีจึงต้องมีการบันทึกอย่างละเอียดและการวาดภาพหรือถ่ายภาพประกอบ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

อาชีพดั้งเดิมในท้องถิ่นที่ปานจิตจรินหิรัญ 21 ได้ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชนชาวเกาะพังพบว่าการท่องเที่ยวแม้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศแต่ก็ได้ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมเกิดปัญหาขยะในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมกลายเป็นสังคมเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวจึงควรพัฒนาควบคู่ไปกับการคำนึง

จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวแม้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศจำนวนมากและสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากแต่ไม่ได้ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมเกิดปัญหาขยะในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมกลายเป็นสังคมเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Krachaechan (2020) Pinthong (2021) และ Koment et al . (2020) พบว่าผลกระทบการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจวัฒนธรรมและการเมืองเกิดผลกระทบเชิงบวกส่วนผลกระทบด้านสังคมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมพบว่าผลกระทบเชิงลบกับคนในชุมชนของการพัฒนาการท่องเที่ยว 7 .องค์ความรู้ใหม่องค์ความรู้ที่เกิดจากงานวิจัยผลกระทบทางการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนบ้านไร่ม่วงตำบลน้ำหวานอำเภอเมืองจังหวัดเลยเป็นองค์ความรู้ด้านผลกระทบทางการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนบ้านไร่ม่วงซึ่งให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านวิถีชีวิตของชุมชน ดังนั้นในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรพิจารณาการวิจัยการท่องเที่ยวโดยชุมชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2567)Community-based Tourism Research Journal Vol . 1 No . 1 (January -- June 2024) 42 ทั้งผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่อาจจะเกิดขึ้นในชุมชนจึงต้องมีแนวทางในการป้องกันและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของคนในชุมชนโดยเริ่มจากการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวและผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับวิถีชีวิตสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจของชุมชนตลอดจนสังคมและวัฒนธรรมให้กับคนในชุมชนและภาคที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการท่องเที่ยว

ถึงรากเหง้าทางวัฒนธรรมและการสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนให้ตระหนักถึงความเป็นตัวตนและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษอัตลักษณ์ชุมชนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ก่อตัวขึ้นมาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งได้ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทำให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในชุมชนนั้นๆและทำให้เกิดการ 20 กรมศิลปากรโบราณคดีเมืองอุทธรณ์พนมรุ้งพริ่นดิงพศ 2550 หน้า 2223 21 ปานจิตจรินหิรัญและพี

ทางวัฒนธรรมและการสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนให้ตระหนักถึงความ เป็นตัวตนและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษอัตลักษณ์ชุมชนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ก่อตัวขึ้นมาช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งนั้นได้นำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทำให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในชุมชนนั้นๆก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติชุมชนขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตนำไปสู่การพัฒนาต่างๆที่มีความโดดเด่นน่าสนใจ เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวด้วยการสำนึกว่าเราเป็นใครมีความแตกต่างจากผู้อื่นอย่างไรในมุมมองของตนเองและผู้อื่น(เสรีพงษ์พิศ, 2553 : 192 - 193)เช่น อัตลักษณ์ของไทยทรงดาอัตลักษณ์ของชาวยวน ฯลฯซึ่งอัตลักษณ์นั้นเกิดจากการผสมผสานทั้งอัตลักษณ์และภาพลักษณ์เข้าไว้ด้วยกัน(ปฐวีศรีโสภาก, 2553 : 17)เมื่ออัตลักษณ์ชุมชนได้ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่อมก็ให้เกิดผลกระทบด้านบวกและเกิดการพัฒนากายใต้ความเป็นตัวตนที่แท้จริงของชุมชนดังที่จิตตินุชวัฒน์(2552)ได้ศึกษาเรื่องวิถีชีวิตวัฒนธรรมและประเพณีของประชาชนในพื้นที่เพื่อกำหนดอัตลักษณ์ถนนวัฒนธรรม(ถนนคนเดิน)ของจังหวัดพิษณุโลกให้เป็นที่รู้จักและนำไปสู่การสร้างจุดขายการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นซึ่งพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เห็นว่าอัตลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลกคือพระพุทธชินราชสมเด็จพระนเรศวรมหาราชนาคและก๋วยเตี๋ยวห้อยขาและจากผลการวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่เคยไปถนนท่าแพจังหวัดเชียงใหม่ตลาดน้ำอัมพวาและตลาดสามชุกให้คำแนะนำ

รสิทธิ์คำนวณศิลป์ 2556 ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนชาวเกาะ พังบนบทความวิจัยเสนอในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการครั้งที่ 4 วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 หน้า 163 ออนไลน์แหล่งที่มา http wwwwhuacth conference conference2013 Proceedings2013 pdf Book3 Poster1 224 158165pdf 14 พฤษภาคม 2563

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 1 1 9 ประไพพิศสวัสดิ์ธรรมย์และมุขสุดาพลสวัสดิ์ 2554 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการขายตัวของนักท่องเที่ยวโครังสร้างรายได้ และการกระจายรายได้ของชุมชนท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดการสมัยใหม่ 9 1 27 41 ปานจิตจรินหิรัญและพีรสิทธิ์คำนวณศิลป์ 2556 ศึกษาผลกระทบการท่องเที่ยวต่อชุมชนชาวเกาะพังบนบทความวิจัยนำเสนอในงานมหาดใหญ่วิชาการครั้งที่ 4 วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ สงขลาพิมพ์บรรณกิจสงขล 2541 การกระจายรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่นกรณีศึกษาเกาะช้างกิ่งอำเภอเกาะช้างจังหวัดตราดวิทยานิพนธ์ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มณฑลสุพรรณ 2539 การท่องเที่ยวกับผลกระทบวารสารภูมิศาสตร์สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 21 1 13 16 รัชนิชัยยาภรณ์ 2544 การวิเคราะห์การกระจายรายได้ของครัวเรือนเกษตรกรในประเทศไทยระหว่างปีพศ 2539 และ 2541

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ตำบลหนองราชวัตรทราบจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรได้แจ้งให้สำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีทราบเพื่อตรวจสอบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องจากการดำเนินการตรวจสอบแหล่งโบราณคดีดังกล่าวในเบื้องต้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานทางโบราณคดีจำนวนมากได้แก่ชิ้นส่วนโครงกระดูกมนุษย์โบราณ ชิ้นส่วนกระดูกสัตว์ขวานหินขัดชิ้นส่วนภาชนะดินเผารูปทรงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่มีรูปแบบเฉพาะที่เรียกว่า หม้อสามขา

หลายร้อยปีด้วยวัยกับความเชื่อเรื่องราวเหนือธรรมชาติที่หลายคนมองเป็นเรื่องขบขัน 13 ความศรัทธาทำให้คนมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตและก้าวเดินต่อไปความเชื่อ 14 โบราณสถานหนองราชวัตรอำเภอหนองหญ้าไทรภาคใต้มีการดำเนินการตรวจสอบแหล่งโบราณคดีดังกล่าวในเบื้องต้นโดยผู้ชำนาญสำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีและนักโบราณคดีได้พบหลักฐานทางโบราณคดีจำนวนมากได้แก่ชิ้นส่วน โครงกระดูกมนุษย์โบราณ ชิ้นส่วนกระดูกสัตว์ ขวานหินขัดชิ้นส่วนภาชนะดินเผารูปทรงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบชิ้นส่วน ภาชนะดินเผาที่มีรูปแบบเฉพาะที่เรียกว่าหม้อสามขาอย่างที่เคยพบในแหล่ง โบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่งโบราณคดีแ่งงามอำเภอหนองหญ้าไชรจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้นแสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทาง ผังศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้นดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถ กำหนดอายุสมัยแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ในเมืองต้นได้ดังนี้สมัยแรกพบโบราณ วัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหินกะเทาะ ขวาน หินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผา โดยเฉพาะการพบขาหม้อสามขาทำให้ สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรี ที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมา แล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรก เนื่องจากได้พบเมล็ดข้าวปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สอง โบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มี ข้อสังเกต

อย่างที่เคยพบในแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่ง โบราณคดีแ่งงามอำเภอหนองหญ้าไชรจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้น แสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่ มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางผังศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้น ดินของแต่ละสมัย

อย่างที่เคยพบในแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่ง โบราณคดีแ่งงามอำเภอหนองหญ้าไชรจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้น แสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่ มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางผังศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้น ดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนดอายุสมัยแหล่ง โบราณคดีแห่งนี้ในเมือง ต้นได้ดังนี้สมัยแรกพบโบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลาย ชนิดเช่นขวานหินกะเทาะ ขวานหินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผา โดยเฉพาะการ พบขาหม้อสามขาทำให้สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่ง โบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหิน ใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่ม ทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบเมล็ดข้าวปะปนในเศษภาชนะดิน เผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคง คล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัด มากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีบาด้วยรูปแบบหม้อสามขา กี่ หลากหลาย

15 ทำให้สามารถกำหนดอายุสมัยแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ในเมืองต้นได้ดังนี้สมัย แรกพบโบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหิน กะเทาะ ขวานหินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผา โดยเฉพาะการพบขาหม้อสามขา ทำให้สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการ

ของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนดอายุสมัยแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ในเมืองต้น ได้ดังนี้สมัยแรกพบโบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิด เช่นขวานหินกะเทาะ ขวานหินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผา โดยเฉพาะการพบ ขาหม้อสามขาทำให้สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่ง โบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหิน ใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่ม ทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบเมล็ดข้าวปะปนในเศษภาชนะดิน เผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคง คล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัด มากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีบาด้วยรูปแบบหม้อสามขา กี่ หลากหลายมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้ อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 500 2 500 ปีมาแล้วรูปแบบหม้อสามขาใน สมัยแรกของที่นี้มันมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆใน ไทยโดยมีขาอันป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชานของจีนที่เป็นต้น แบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามีการพัฒนา รูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบเดียวกับที่บ้าน เก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำไปสู่ข้อ สันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชนเกษตรกรรมยุคหิน ใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอกจากทางตอนใต้ของ จีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบแกลบข้าวปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีใบด้วยรูปแบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้ อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 5002 500

ต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่มีรูปแบบเฉพาะที่เรียกว่าหม้อสามขาอย่างที่เคยพบในแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่งโบราณคดีแจ่งงามอำเภอหนองหญ้าไซจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้นแสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางฝั่งศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้นดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนดอายุสมัยแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ในเบื้องต้นได้ตั้งนี้สมัยแรกพบโบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหินกะเทาะขวานหินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผาโดยเฉพาะการพบขาหม้อสามขาทำให้สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบแกลบข้าวปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีใบด้วยรูปแบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้ อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 5002 500 ปีมาแล้วรูปแบบหม้อสามขาในสมัยแรกของที่นั่นมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ่อนป้อมคล้ายคลึง

ปีมาแล้วรูปแบบหม้อสามขาในสมัยแรกของที่นั่นมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ่อนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายนมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบเดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดี

แห่งนี้มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ่อนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายนมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบเดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชนเกษตรกรรมยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอกจากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยมีหม้อสามขาเป็นภาชนะแบบพิเศษของคนกลุ่มนี้จนผสมกลมกลืนกับคน 125 วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ WESTERN UNIVERSITY RESEARCH JOURNAL of HUMANITIES and SOCIAL SCIENCE ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2564 I Vol7 No2 MayAugust 2021 ISSN 24653578 ในท้องถิ่นเดิมพัฒนารูปแบบภาชนะให้ส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราจึงได้พบรูปแบบหม้อสามขาแบบหลังนี้แพร่หลายทั่วไปในแหล่งโบราณคดีในที่ราบลุ่มแม่น้ำแควน้อยแควใหญ่และอีกหลายแหล่งในคาบสมุทรภาคใต้แหล่งโบราณคดีแห่งนี้จัดเป็นแหล่งโบราณคดียุคหินใหม่ที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรีข้อมูลจากสำนักศิลปากรที่ 2 จังหวัดสุพรรณบุรีด้วยความสำคัญของแหล่งโบราณคดีดังกล่าวสำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีจึงได้จัดทำโครงการขุดศึกษาทางโบราณคดีที่แหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรเสนอมรดกศิลปากรและได้รับอนุมัติเงินกองทุนโบราณคดี

ไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชนเกษตรกรรมยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอกจากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยมีหม้อสามขาเป็นภาชนะแบบพิเศษของคนกลุ่มนี้ผสมกลมกลืนกับผู้คนในท้องถิ่นเดิม 22 ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบภาชนะให้มีส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราว่าหม้อสามขาและแพร่หลายทั่วไปในพื้นที่แหล่งโบราณคดีในที่ราบลุ่ม

ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบแกลบข้าวปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีใบด้วยรูปแบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 5002 500 ปีมาแล้วรูปแบบหม้อสามขาในสมัยแรกของที่นั่นมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ่อนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายนมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบเดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชนเกษตรกรรมยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอกจากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยมีหม้อสามขาเป็นภาชนะแบบพิเศษของคนกลุ่มนี้จนผสมกลมกลืนกับคน 125 วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ WESTERN UNIVERSITY RESEARCH JOURNAL of HUMANITIES and SOCIAL SCIENCE ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2564 I Vol7 No2 MayAugust 2021 ISSN 24653578 ในท้องถิ่นเดิมพัฒนารูปแบบภาชนะให้ส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราจึงได้พบรูปแบบหม้อสามขา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ที่เรียกว่าดินแดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 89 ก็ตามก็ยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 1116 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาค

โบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้นำหน้าว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพุนั้นที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ;(2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามก็ยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียุคหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธ

ผ่องศรีวานิสันและทิวาศุภกรยาเมืองโบราณบริเวณชายฝั่งทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและภูมิศาสตร์สัมพันธ์กรุงเทพฯจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525 ภาคผนวก 44 กรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพฯชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย 2531 เล่ม 1 หน้า 121291 เล่ม 2 หน้า 99259

รวมบทความทางวิชาการคณะโบราณคดีรูปที่ 7 ภูมิศาสตร์พืชพรรณราวพุทธศตวรรษที่ 715 ซึ่งคาบเกี่ยวกับสมัยทวารวดี D a m r o n g Journal of the Faculty of Archaeology 41 41 บรรณานุกรมคณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ 2542 วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดฉะเชิงเทรากรุงเทพฯกระทรวงมหาดไทยกระทรวงศึกษาธิการกรมศิลปากรผ่องศรีวานิสันและทิวาศุภกรยา 2524 รายงานผลการวิจัยทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชเรื่องเมืองโบราณบริเวณชายฝั่งทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและภูมิศาสตร์สัมพันธ์งานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยลำดับที่ 1 กรุงเทพฯโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผาสุขอินทราวุธ 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัยศึกษาธิการอำเภอบางน้ำเปรี้ยวสำนักงาน 2541 วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาอำเภอบางน้ำเปรี้ยวฉะเชิงเทรา

กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่บอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 78 มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 89 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 913 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่มกลุ่มที่หนึ่งเชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและ

ขึ้นแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองที่มีการขุดค้นพบหลักฐานทางโบราณวัตถุสถานเพื่อพิสูจน์ค่ากล่าวในตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองเป็นต้น 3)หลักฐานอันดับ 3 ได้แก่วรรณกรรมหรือหนังสือต่างๆที่มีผู้เขียนขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยพิจารณาที่หลักฐานอันควรเชื่อถือและใช้วิจารณ์ญาณอันเหมาะสมโดยปราศจากอคติ4.3รวบรวมข้อมูลจากเอกสารดังกล่าวแล้ววิเคราะห์สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเรียบเรียงนำเสนอผลการวิจัย 5 .ผลการวิจัยจากข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่บอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 - 8 มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวันต์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาอยู่ที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณเถระกับพระอุตระเถระเข้ามาชวนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 1116 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกัน ได้แก่ 1 การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพศ. 27370345 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วน

ว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 - 8 มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์ สันติสุขวัฒน์, 2551) กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกัน ได้แก่ 1) การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูน้อยอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการติดต่อการค้าการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระญาณสังวรญาณมุนีเจ้าคณะสงฆ์ภาค 6) พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยก่อนพ.ศ. 500 ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทย

23 กับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ 46 แล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการติดต่อการค้าการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ 47 พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยก่อนพศ. 50048 ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบ

ก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูน้อยอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการติดต่อการค้าการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระญาณสังวรญาณมุนีเจ้าคณะสงฆ์ภาค 6) พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยก่อนพ.ศ. 500 ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบ ซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโศกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3) จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494) พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดน

ซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโศกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรม

ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโศกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3) จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494) พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จารึกบุญ-จารึกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4) กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12) จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทองอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5) ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพนันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

สาริกริธาตใให้ไปประดิษฐานในประเทที่ทรงสงสมณเหตุไปประกาศพระพุทศาสนาันนๆด้วย 49 3 จาริกบุญจาริกธรรมพระพรหมคุณาภรไปอยุธยา 50 พระพุทเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่องจาริกบุญจาริกธรรมสรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียง

)ตำนานพระพุทเจดีย์(สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสถาปนาภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทศาสนาสู่ประเทไทยว่าเนื่องจากพระพุทศาสนาเข้าประเทไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ก็เอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสาริกริธาตใให้ไปประดิษฐานในประเทที่ทรงสงสมณเหตุไปประกาศพระพุทศาสนาันนๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคุณาภร(ป.อ.ปยุตโต)กล่าววว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแพร่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุ

ใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพม่าฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแพร่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4 กรุงสุโขทัยมาจากไหน 51 อาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทศาสนาจากประเทอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิ 46 เรื่องเดียวกันหน้า 1223 47 สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสถาปนาพระพุทเจดีย์หน้า 124127 48 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพตำนานพระพุทเจดีย์กรุงเทพฯหน้า 145146 49

ว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ก็เอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสาริกริธาตใให้ไปประดิษฐานในประเทที่ทรงสงสมณเหตุไปประกาศพระพุทศาสนาันนๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคุณาภร(ป.อ.ปยุตโต)กล่าววว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแพร่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทศาสนาเถรวาทใต้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทศาสนาได้ว่าพระพุทศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทไทยตั้งแต่พุทศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทศาสนานิกายเถรวาทใต้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทศตวรรษที่ 6 พระพุทศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเท

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

24 บริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีนแม่กลองบริเวณอู่ทองอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรี ปัจจุบันพระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5 ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกาย

ซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินดูจากอินเดียได้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอู่ทองอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุชาฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์

มหายานก็ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากด้วยมีสมณฑุชาฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 52 6 สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย

กับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินดูจากอินเดียได้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอู่ทองอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุชาฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสาร

53 กล่าวหาพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมกับพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7 สุวรรณภูมิต้นกระแสรประวัติศาสตร์ไทย 54 อาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศกล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะและพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้แม่กลองท่าจีนปัจจุบันคือ

มาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิต้นกระแสรประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้แม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาต่อราชานุกาพย์ของศาสตราจารย์หลวงบริบาลวิภังค์(หลวงบริบาลวิภังค์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยคลิ่นลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9)โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาครคิลาแบบอมราวดีมาแต่ที่อู่ทอง 2)สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศักรวิบูลย์โกดมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและอินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3)สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทรารุทกล่าวถึงเมืองอู่ทอง(ผาสุขอินทรารุท,ศ.ดร., 2548 : 105 - 111)ว่ามีารที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้เข้าสู่ประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เขตอำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1 เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลปริทัศน์ 55 หลวงบริบาลปริทัศน์เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยค่อนลูกแรกสุดตั้งแต่สมัย

, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยค่อนลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9)โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีที่อุทง 2)สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศักรวัลลิโภดมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3)สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทราธกกล่าวถึงเมืองอุทง(ผาสุขอินทราธ,ศ.ด., 2548 : 105 - 111)ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4)เมืองอุทงนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชลลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทงคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทง

ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 35 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 89 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4 เมืองอุทงนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชลลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส 58 การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมือง

(หลวงบริบาลปริทัศน์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยค่อนลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9)โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีที่อุทง 2)สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศักรวัลลิโภดมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3)สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทราธกกล่าวถึงเมืองอุทง(ผาสุขอินทราธ,ศ.ด., 2548 : 105 - 111)ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4)เมืองอุทงนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชลลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทงคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1

สุพรรณบุรีก็เป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทงคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 พระเจ้าอุทงทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีหมดไปท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทงที่อำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้นำหน้าว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพุนันที่มีอายุ

โบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทราธกกล่าวถึงเมืองอุทง(ผาสุขอินทราธ,ศ.ด., 2548 : 105 - 111)ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4)เมืองอุทงนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชลลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทงคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทงที่อำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้นำหน้าว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพุนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทงร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแห่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียง

ราวพุทธศตวรรษที่ 78 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมืองนครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200300 ปี 5 กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย 59 มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธ 56 ศรัศักรวัลลีโกดมรสยามประเทศภูมิลักษณ์ของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึก

หนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุททอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีชวงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่หลักฐานด้านโบราณคดี

26 ศตวรรษที่ 89 ก็ตามก็ชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 1116 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบ

- 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่หลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณฑูต

ต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 89 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเชนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึก

ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเชนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสุขอินทราชู, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11 - 12 กล่าวถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุว่าอยู่ที่ใดนอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหาชาตชาดกสังขพราหมณ์การชาตกลุสสันธิชาตกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหานิเทศคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นดังที่ได้กล่าวไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูล

ของพระเจ้าอโศกมหาราชพศ 269311 ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียก็ไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ 60 คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 910 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1112 กล่าว

ในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเชนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสุขอินทราชู, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11 - 12 กล่าวถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุว่าอยู่ที่ใดนอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขาย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุว่าอยู่ที่ใดสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาที่เผยแผ่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างตมตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาล 2 วิเคราะห์จากหลักฐานโบราณคดีด้านศิลปกรรมหลักธรรมและจารึกจากการขุดค้นทางโบราณคดีตามแหล่งโบราณคดีต่างๆและเมืองโบราณสมัย

นอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหาชนกษัตริย์ชาตสังขพรพราหมณ์การขาดกลุ่สนธิษฐานชวดเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหานิเทศคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นดังที่ได้กล่าวไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาที่เผยแผ่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างตมตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาล โดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสโรชทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆ

สถาปัตยกรรมซึ่งมีหลายชั้นที่สืบทอดรูปแบบมาจากศิลปะแบบอมราวดีตอนปลายพุทธศตวรรษที่ 810 เช่นประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่อคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกที่ประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีรวมทั้งคติการสร้างพระพุทธรูปนาคปรกซึ่งจัดเป็นคตินิยมของสกุลช่างอมราวดีโดยเฉพาะตั้งนั้นการค้นพบชิ้นส่วนประติมากรรมดังกล่าวแม้จะน้อยชิ้น

ที่สำคัญๆเช่นพบศิลปกรรมจักรจำนวนมากประมาณ 30 กว่าวงบางวงมีศิลปะรูปวงกลมรอบประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์จำนวนมากจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึกอาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุททองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกเริ่มพุทธศตวรรษที่ 913 ผาสขอินทราวุธ 2542 สำหรับเมืองอุททองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุททองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากกลุ่มแม่น้ำกฤษณาได้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาควาหนะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิชวาคุพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารขุณโกณฑะเข้ามาเผยแผ่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุททองดังได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่อคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุททองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าว

สะดวกสบายในการใช้งานยังคงเหมือนเดิมหรือดีกว่าเดิมเป็นต้น 63 การออกแบบหมายถึงการรวบรวมหรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็น 2 มิติและ 3 มิติเข้าด้วยกันอย่างมีหลักการหรือการนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกันนั้นผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้สอยและความสวยงามอันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการออกแบบเป็นศิลปะของมนุษย์เนื่องจากเป็นการสร้างค่านิยมทางความงามและสนองคุณประโยชน์ทางกายภาพให้แก่มนุษย์ด้วย 64 225 แนวคิดเกี่ยว

อยู่อาศัยกับตัวบ้านและตรงกับแนวคิดของอดัมส์คีร์สตีร์น 2550 18 กล่าวว่าการออกแบบหมายถึงการรวบรวมหรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็น 2 มิติและ 3 มิติเข้าด้วยกันอย่างมีหลักการในการนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกันผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยและความงามอันเป็นคุณลักษณะจะพึงมีของการออกแบบซึ่งเป็นศิลปะของมนุษย์เนื่องจากเป็นการสร้างค่านิยมทางความงามต้องสนองคุณประโยชน์ทางกายภาพให้แก่มนุษย์ขึ้นตอนที่ 3 การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านพักอาศัยและสำนักงานจากหัตถกรรมไม้แกะสลักตามคติความเชื่อที่เป็นสิริมงคลของคนไทยที่ตอบสนองความพึงพอใจของกลุ่มผู้สนใจสินค้าผู้วิจัยได้ศึกษาในองค์ประกอบความคิดเห็นด้านการออกแบบในด้านต่างๆจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยพบว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์และความพึงพอใจของผู้ที่สนใจสินค้าสามารถสื่อความรู้สึกได้ด้วยการสัมผัสด้วยมือและด้วยสายตาคุณค่าความงามทางสุนทรีย์ของงานศิลปหัตถกรรมแกะสลักไม้ที่สวยงามดังปรากฏคือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยเป็นมรดกอันล้ำค่าซึ่งสอดคล้องกับราชชนทร์สุขม่วง 2556 กล่าวว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์สามารถแบ่งออกเป็น 7 ลักษณะประกอบด้วย 1 รูปแบบและโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านที่เชื่อมโยงคติความเชื่อที่เป็นสิริมงคล 2 รูปทรงความสวยงามแปลกตาและน่าสนใจ 3 ความแข็งแรง 4 ความเหมาะสมของวัสดุที่ใช้ผลิต 5 ขนาดมีความเหมาะสม 6 ประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านและ 7 ภาพรวมของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านมีความดึงดูดใจและเกิดความน่าสนใจแก่ผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

35 2262 ลักษณะของภูมิสถาปัตยกรรม 66 มีความครอบคลุมตั้งแต่การสรรค์
 สร้างสวนสาธารณะไปจนถึงการวางผังบริเวณอาคารสำนักงานการออกแบบ
 โครงสร้างพื้นฐานของเมืองและการจัดการพื้นที่ธรรมชาติขนาดใหญ่รวมทั้งการ
 พื้นฟูภูมิทัศน์ที่เสียหายเช่นเหมืองแร่เก่าบริเวณฝั่งกลบขยะภูมิสถาปัตยกรรม
 ทับซ้อนกับการจัดสวนอยู่มากก็จริงแต่จะเป็นงานวิชาชีพที่มีปัจจัยพิจารณาใน
 การออกแบบและมีขอบเขตกว้างขวางกว่าในส่วนของการทำงานในพื้นที่
 ภายนอกอาคารเกือบทุกชนิดและ

ภูมิสถาปัตยกรรม()อ่านออกเสียงว่า"พู-มิ-สะ-ถา-ปัต-ตะ-ยะ-กัม"เป็นศิลปะและ
 วิทยาศาสตร์ว่าด้วยการออกแบบวางแผนการอนุรักษ์และจัดการพื้นที่ใช้สอย
 ภายนอกอาคารรวมทั้งพื้นที่บางส่วนภายในหรือบนดาดฟ้าอาคารเพื่อความ
 ผาสุขสวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชนลักษณะโดยรวม.งานของภูมิ
 สถาปนิกอาจครอบคลุมตั้งแต่การสรรค์สร้างสวนสาธารณะและถนนอุทยานไป
 จนถึงการวางผังบริเวณกลุ่มอาคารสำนักงานจากการออกแบบที่พักอาศัยไป
 จนถึงการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานของเมืองและการจัดการพื้นที่ธรรมชาติ
 ขนาดใหญ่หรือการฟื้นฟูภูมิทัศน์ที่เสียหายเช่นเหมืองแร่เก่าบริเวณฝั่งกลบขยะ
 ภูมิสถาปัตยกรรมทับซ้อนกับการจัดสวนก็จริงแต่จะเป็นงานวิชาชีพที่มีปัจจัย
 พิจารณาในการออกแบบและมีขอบเขตกว้างขวางกว่าภูมิสถาปนิกทำงานใน
 พื้นที่ภายนอกอาคารเกือบทุกชนิดและพื้นที่บางส่วนภายในหรือบนดาดฟ้าอาคาร
 ทั้งใหญ่และเล็กในเมืองและชนบททั้งด้วยวัสดุ"แข็ง"(hardscape)/"นุ่ม"(
 softscape)ภูมิสถาปนิกทำงานครอบคลุม:คุณค่าที่สำคัญที่สุดของภูมิ
 สถาปัตยกรรมมักเกิดขึ้นในช่วงแรกของการวางผังแม่บทโครงการช่วงที่อยู่ใน
 ระหว่างการระดมความคิดในการกลั่นกรองสิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์การ
 ใช้สอยพื้นที่ภูมิสถาปนิกสามารถให้แนวคิดรวมและจัดเตรียมผังหลักเบื้องต้นที่
 แสดงให้เห็นรายละเอียดได้ชัดเจนและง่ายที่จะเข้าใจในขั้นต่อมาภูมิสถาปนิก
 สามารถจัดทำแบบก่อสร้างประกอบสัญญาจ้างจัดทำการศึกษาผลกระทบสิ่ง
 แวดล้อมให้คำปรึกษาเป็นพยานผู้ชำนาญการในด้านการใช้ที่ดินเชิงนิเวศ
 นอกจากนี้ภูมิสถาปนิกยังสามารถจัดเตรียมเอกสารใบสมัครเพื่อการจัดหาแหล่ง
 เงินลงทุนสำหรับโครงการด้วยความชำนาญเฉพาะในงานภูมิสถาปัตยกรรม

เป็นผลงานของอังเดรเลอโนตรีในการสร้างสวนของพระราชวังแวร์ซายในคริสต์
 ศตวรรษที่ 18 ระหว่างพศ 22442343 อังกฤษเริ่มเน้นสไตล์ใหม่ของสวนภูมิ
 ทัศน์และได้เปลี่ยนอุทยานคฤหาสน์ให้กลายเป็นธรรมชาติที่เรียบและสะอาด
 ดงงามอุทยานเหล่านี้ยังคงเหลือให้ชมในปัจจุบันหลายแห่งคำว่าภูมิ
 สถาปัตยกรรมคือ Landscape Architecture ได้ถูกเรียกเป็นครั้งแรกโดยชาว
 สก็อตชื่อกิลเบิร์ตเลียย Gilbert Leung ในหนังสือชื่อเรื่องภูมิสถาปัตยกรรม
 แห่งจักรวรรดิอันยิ่งใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ

และลงท้ายด้วยการส่งผังรวมสำหรับการพัฒนาโครงการใหม่การประเมินและ
 และประมาณค่าพร้อมทั้งการจัดทำแผนการจัดการเพื่อนำไปใช้ในการทำแผน
 นโยบายบางคนอาจมีสร้างสมความชำนาญเฉพาะเพิ่มเติมเช่นงานภูมิทัศน์
 โบราณคดีหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภูมิทัศน์ประวัติ.มนุษย์ชาติทั่วโลกต่าง
 ก็ได้สร้างสวนมานานนับสหัสวรรษสวนญี่ปุ่นและสวนสวรรค์เปอร์เซียสวนสวรรค์
 เหล่านี้นับเป็นตัวอย่างของสวนประเพณีโบราณสวนลอยบาบิโลนสร้างโดยพระ
 เจ้าเนบูซาดเนสซาชที่ 2 ประมาณ 600 ปีก่อนคริสตกาลในยุโรปเรนาของสได้นำ
 มาซึ่งยุคแห่งการออกแบบที่ยิ่งใหญ่รวมทั้งสวนเพื่อความปีติต่างๆเช่นวิลลาเดอ
 เอสเตที่ที่วิลลาเรนาของสที่สร้างระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 16 และ 17 (พ.ศ.
 2043 - 2243)ได้บรรลุถึงขีดสูงสุดแห่งความยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นผลงานของอังเดร
 เลอโนตรีณวิเลอริกกองและแวร์ซายในคริสต์ศตวรรษที่ 18 (ระหว่างพ.ศ.
 2244 - 2343)อังกฤษเริ่มเน้นสไตล์ใหม่ของ"สวนภูมิทัศน์"บุคคลเช่นวิลเลียม
 เคนท์ฮัมฟรีย์เรพตันรวมทั้งโจเซฟแพกซ์ตันและผู้มีชื่อเสียงมากที่สุดอีกคนหนึ่ง
 คือลานเชลลอบบราวน์"ผู้สามารถ"ได้แปรเปลี่ยนอุทยานคฤหาสน์ที่ยิ่งใหญ่ของ
 อังกฤษให้กลายเป็นธรรมชาติที่เรียบและสะอาดดงงามอุทยานเหล่านี้ยังคง
 เหลือให้ชมในปัจจุบันหลายแห่งคำว่าภูมิสถาปัตยกรรมในภาษาอังกฤษคือ"
 Landscape Architecture "ได้ถูกเรียกเป็นครั้งแรกโดยชาวสก็อตชื่อกิลเบิร์ต
 เลียย(Gilbert Leung)มีสันในหนังสือชื่อเรื่องภูมิสถาปัตยกรรมแห่งจักรวรรดิ
 อันยิ่งใหญ่แห่งอิตาลี(ลอนดอนพ.ศ. 2371)เป็นเรื่องเกี่ยวกับประเภทของ
 สถาปัตยกรรมที่ปรากฏในภาพเขียนภูมิทัศน์คำว่า"ภูมิสถาปัตยกรรม"ได้รับการ
 ดอรับนำ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ประเภทของสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในภาพเขียนภูมิทัศน์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 พศ 2344-2443 การวางแผนชุมชนเมืองเริ่มมีบทบาทสำคัญโดยเป็นการผสมผสานระหว่างการวางแผนสมัยใหม่ร่วมกับสวนภูมิทัศน์ซึ่งทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมกลายเป็นจุดรวมสำคัญที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเองขึ้น ภูมิสถาปัตยกรรมได้พัฒนาตัวเองมาเป็นสาขาวิชาชีพการออกแบบเฉพาะและได้สนองตอบต่อขบวนการออกแบบและสถาปัตยกรรมมาโดยตลอด ปัจจุบันการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ มีผลให้การแก้ปัญหาทางภูมิสถาปัตยกรรมในทาง

ประเทศไทยเริ่มใช้คำว่า "ภูมิสถาปัตยกรรม" ประมาณ พ.ศ. 2498 เมื่อเริ่มมีการเปิดสอนวิชาในชั้นปีที่ 3 ของหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเปิดสอนเป็นครั้งแรกโดยอาจารย์จันทราตนาถยานพซึ่งจบปริญญาโทด้านภูมิสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ สหรัฐอเมริกาช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (พ.ศ. 2344 - 2443) การวางแผนชุมชนเมืองเริ่มมีบทบาทสำคัญโดยเป็นการผสมผสานระหว่างการวางแผนสมัยใหม่ร่วมกับสวนภูมิทัศน์ประเพณีซึ่งทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมกลายเป็นจุดรวมสำคัญที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเองขึ้นในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษเฟรเดอริก ลอว์ ออลมสเต็ดได้ออกแบบสวนสาธารณะหลายแห่งออกมาอย่างต่อเนื่องซึ่งกลายเป็นผลที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อการปฏิบัติวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบันสวนสาธารณะดังกล่าวบางแห่งได้แก่เซ็นทรัลปาร์กในนครนิวยอร์กพรอสเป็กปาร์กในบรูคลินและในนครบอสตันที่ได้ชื่อเรียกกันว่าระบบสวนสาธารณะ "สร้อยหยกเขียว" ภูมิสถาปัตยกรรมได้พัฒนาตัวเองมาเป็นสาขาวิชาชีพการออกแบบเฉพาะได้สนองตอบต่อขบวนการออกแบบและสถาปัตยกรรมตลอดช่วงเวลาในคริสต์ศตวรรษที่ 20 (พ.ศ. 2444 - 2543) ปัจจุบันการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ มีผลให้การแก้ปัญหาทางภูมิสถาปัตยกรรมในทางที่ก้าวหน้าขึ้นสำหรับในงานภูมิทัศน์ถนนสวนสาธารณะและอุทยานผลงานของมาร์ธา วาท์สในสหรัฐฯ และในยุโรปเช่นซูเบิร์กปลันในรอตเตอร์ดัมเป็นตัวอย่งที่นำเสนอใจประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมของประเทศไทยไม่เป็นที่ชัดเจนนักอาจเป็นด้วยหลักฐานทั้งทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีถูกทำลายไปในสงครามไทย-พม่าที่กรุงศรีอยุธยาโดยเฉพาะเมื่อ พ.ศ. 2310

ที่ก้าวหน้าขึ้นสำหรับในงานภูมิทัศน์ถนนสวนสาธารณะและอุทยานที่นำเสนอใจ 69 2264 ประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมของประเทศไทยไม่เป็นที่ชัดเจนนักอาจเป็นด้วยหลักฐานทั้งทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีถูกทำลายไปในสงครามไทยพม่าที่กรุงศรีอยุธยาโดยเฉพาะเมื่อ พศ 2310 ในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงสมัยสุโขทัยกล่าวไว้เพียงการปลูกต้นไม้เชิงเกษตรกรรมไว้เบื้องเหนือเบื้องใต้มีกล่าวถึงสระหรือสวนน้ำไว้บ้างแต่ไม่พรรณารูป

สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเปิดสอนเป็นครั้งแรกโดยอาจารย์จันทราตนาถยานพซึ่งจบปริญญาโทด้านภูมิสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ สหรัฐอเมริกาช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (พ.ศ. 2344 - 2443) การวางแผนชุมชนเมืองเริ่มมีบทบาทสำคัญโดยเป็นการผสมผสานระหว่างการวางแผนสมัยใหม่ร่วมกับสวนภูมิทัศน์ประเพณีซึ่งทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมกลายเป็นจุดรวมสำคัญที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเองขึ้นในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษเฟรเดอริก ลอว์ ออลมสเต็ดได้ออกแบบสวนสาธารณะหลายแห่งออกมาอย่างต่อเนื่องซึ่งกลายเป็นผลที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อการปฏิบัติวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบันสวนสาธารณะดังกล่าวบางแห่งได้แก่เซ็นทรัลปาร์กในนครนิวยอร์กพรอสเป็กปาร์กในบรูคลินและในนครบอสตันที่ได้ชื่อเรียกกันว่าระบบสวนสาธารณะ "สร้อยหยกเขียว" ภูมิสถาปัตยกรรมได้พัฒนาตัวเองมาเป็นสาขาวิชาชีพการออกแบบเฉพาะได้สนองตอบต่อขบวนการออกแบบและสถาปัตยกรรมตลอดช่วงเวลาในคริสต์ศตวรรษที่ 20 (พ.ศ. 2444 - 2543) ปัจจุบันการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ มีผลให้การแก้ปัญหาทางภูมิสถาปัตยกรรมในทางที่ก้าวหน้าขึ้นสำหรับในงานภูมิทัศน์ถนนสวนสาธารณะและอุทยานผลงานของมาร์ธา วาท์สในสหรัฐฯ และในยุโรปเช่นซูเบิร์กปลันในรอตเตอร์ดัมเป็นตัวอย่งที่นำเสนอใจประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมของประเทศไทยไม่เป็นที่ชัดเจนนักอาจเป็นด้วยหลักฐานทั้งทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีถูกทำลายไปในสงครามไทย-พม่าที่กรุงศรีอยุธยาโดยเฉพาะเมื่อ พ.ศ. 2310 ในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงสมัยสุโขทัยกล่าวไว้เพียงการปลูกต้นไม้เชิงเกษตรกรรมไว้เบื้องเหนือเบื้องใต้มีกล่าวถึงสระหรือสวนน้ำไว้บ้างแต่ไม่พรรณารูปแบบและความสวย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

พระองค์เองในพระราชวังลพบุรีไม่กล่าวถึงรูปแบบและความสวยงามที่มีนัยสำคัญไว้เช่นกันสมัยรัตนโกสินทร์มีการนำรูปแบบสวนจีนมาสร้างในพระบรมมหาราชวังและวัดสำคัญเรียกว่าเขามอมีการสร้างสวนซ้ายสวนขวาเริ่มมีการสร้างสวนเพื่อความปิติในสมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มมีสวนและมีรูปแบบของสวนปรากฏชัดเจนขึ้นมีการนำรูปแบบสวนยุโรปซึ่งกำลังผ่านความรุ่งเรืองของยุคเรอเนสซองซ์โดยมีนายช่างฝรั่งเศสที่เข้ามารับ

มีผลให้การแก้ปัญหาทางภูมิสถาปัตยกรรมในทางที่ก้าวหน้าขึ้นสำหรับในงานภูมิทัศน์สวนสาธารณะและอุทยานผลงานของมารธาวัตสในสหรัฐอเมริกาและในยุโรปเช่นซูเบิร์กปลินในโรตเตอร์ดัมเป็นตัวอย่างที่น่าสนใจประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของภูมิสถาปัตยกรรมของประเทศไทยไม่เป็นที่ชัดเจนนักอาจเป็นด้วยหลักฐานทั้งทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีถูกทำลายไปในสงครามไทย-พม่าที่กรุงศรีอยุธยา โดยเฉพาะเมื่อพ.ศ. 2310 ในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงสมัยสุโขทัยกล่าวไว้เพียงการปลูกต้นไม้เชิงเกษตรกรรมไว้เบื้องเหนือเบื้องใต้มีกล่าวถึงตระพังหรือสวนน้ำไว้บ้างแต่ไม่พรรณารูปแบบและความสวยงามบาทหลวงชาวฝรั่งเศสบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสวนในสมัยพระนารายณ์มหาราชไว้พอควรว่ามีชาวต่างประเทศนำพรรณไม้แปลกๆมาถวายและทรงลงมือทำสวนด้วยพระองค์เองในพระราชวังลพบุรีไม่กล่าวถึงรูปแบบและความสวยงามที่มีนัยสำคัญไว้เช่นกันสมัยรัตนโกสินทร์มีการนำรูปแบบสวนจีนมาสร้างในพระบรมมหาราชวังและวัดสำคัญเรียกว่าเขามอมีการสร้างสวนซ้ายสวนขวาเริ่มมีการสร้างสวนเพื่อความปิติในสมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มมีสวนและมีรูปแบบของสวนปรากฏชัดเจนขึ้นมีการนำรูปแบบสวนยุโรปซึ่งกำลังผ่านความรุ่งเรืองของยุคเรอเนสซองซ์โดยมีนายช่างฝรั่งเศสที่เข้ามารับราชการเช่นนายเฮนรีอาลบาสดอร์หรือพระเศวตศิลาตันตระกูลเศวตศิลาธรรมทั้งคนอื่นๆมาเป็นผู้ออกแบบและก่อสร้างสวนหลายแห่งอุทยานสราญรมย์เป็นตัวอย่างสวนที่ยังหลงเหลือและได้รับการบูรณะให้สวยงามในปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้า

ราชการเช่นนายเฮนรีอาลบาสดอร์หรือพระเศวตศิลาตันตระกูลเศวตศิลาธรรมทั้งคนอื่นๆมาเป็นผู้ออกแบบและก่อสร้างสวนหลายแห่งอุทยานสราญรมย์เป็นตัวอย่างสวนที่ยังหลงเหลือและได้รับการบูรณะให้สวยงามในปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวถือเป็นผู้ให้กำเนิดการผังเมืองและภูมิสถาปัตยกรรมเป็นพระองค์แรกโดยมีพระราชหัตถ์เลขาถึงเจ้าพระยาวรวงศาหวางพศ 2442-2452 เป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีว่าพระองค์ทรงเชี่ยวชาญในงานทั้งสองสาขานี้อย่างไรทรงรู้จัก

ในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงสมัยสุโขทัยกล่าวไว้เพียงการปลูกต้นไม้เชิงเกษตรกรรมไว้เบื้องเหนือเบื้องใต้มีกล่าวถึงตระพังหรือสวนน้ำไว้บ้างแต่ไม่พรรณารูปแบบและความสวยงามบาทหลวงชาวฝรั่งเศสบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสวนในสมัยพระนารายณ์มหาราชไว้พอควรว่ามีชาวต่างประเทศนำพรรณไม้แปลกๆมาถวายและทรงลงมือทำสวนด้วยพระองค์เองในพระราชวังลพบุรีไม่กล่าวถึงรูปแบบและความสวยงามที่มีนัยสำคัญไว้เช่นกันสมัยรัตนโกสินทร์มีการนำรูปแบบสวนจีนมาสร้างในพระบรมมหาราชวังและวัดสำคัญเรียกว่าเขามอมีการสร้างสวนซ้ายสวนขวาเริ่มมีการสร้างสวนเพื่อความปิติในสมัยรัชกาลที่ 5 เริ่มมีสวนและมีรูปแบบของสวนปรากฏชัดเจนขึ้นมีการนำรูปแบบสวนยุโรปซึ่งกำลังผ่านความรุ่งเรืองของยุคเรอเนสซองซ์โดยมีนายช่างฝรั่งเศสที่เข้ามารับราชการเช่นนายเฮนรีอาลบาสดอร์หรือพระเศวตศิลาตันตระกูลเศวตศิลาธรรมทั้งคนอื่นๆมาเป็นผู้ออกแบบและก่อสร้างสวนหลายแห่งอุทยานสราญรมย์เป็นตัวอย่างสวนที่ยังหลงเหลือและได้รับการบูรณะให้สวยงามในปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวอาจเป็นผู้ให้กำเนิดการผังเมืองและภูมิสถาปัตยกรรมเป็นพระองค์แรกก็ว่าได้พระราชหัตถ์เลขาถึงเจ้าพระยาวรวงศาหวางพ.ศ. 2444 - 2452 เป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีว่าพระองค์ทรงเชี่ยวชาญในงานทั้งสองสาขานี้อย่างไรทรงรู้จักต้นไม้พร้อมทั้งชื่อและอุปนิสัยพรรณไม้ต่างๆที่ใช้ปลูกทั้งในสวนและในเมืองนับได้เกือบร้อยชนิดงานสวนและสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลยุโรปในรัชกาลที่ 4 - 5 ได้ต่อเนื่องมาถึงสมัยรัชกาลที่ 6 และ 7 เช่นวังฤดูร้อนต่างๆเป็นต้นว่าพระราชวังบ้านปืนและพระราชนิเวศน์มฤคทายวันเพชรบุรีพระราชวังสนามจันทร์นครปฐมและวังไกลกังวล

ต้นไม้พร้อมทั้งชื่อและอุปนิสัยพรรณไม้ต่างๆที่ใช้ปลูกทั้งในสวนและในเมืองนับได้เกือบร้อยชนิดงานสวนและสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลยุโรปในรัชกาลที่ 45 ได้ต่อเนื่องมาถึงสมัยรัชกาลที่ 6 และ 7 เช่นวังฤดูร้อนต่างๆเป็นต้นว่าพระราชวังบ้านปืนและพระราชนิเวศน์มฤคทายวันเพชรบุรีพระราชวังสนามจันทร์นครปฐมและวังไกลกังวลเป็นต้นรูปแบบของสวนไม่เป็นที่เด่นชัดว่ามีรูปแบบอย่างไรกล่าวกันว่าเป็นงานประกอบที่ทำได้โดยสถาปนิกชาวยุโรปผู้

ได้เกือบร้อยชนิดงานสวนและสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลยุโรปในรัชกาลที่ 4 - 5 ได้ต่อเนื่องมาถึงสมัยรัชกาลที่ 6 และ 7 เช่นวังฤดูร้อนต่างๆเป็นต้นว่าพระราชวังบ้านปืนและพระราชนิเวศน์มฤคทายวันเพชรบุรีพระราชวังสนามจันทร์นครปฐมและวังไกลกังวลเป็นต้นรูปแบบของสวนไม่เป็นที่เด่นชัดว่ามีรูปแบบอย่างไรกล่าวกันว่าเป็นงานประกอบที่ทำได้โดยสถาปนิกชาวยุโรปผู้ออกแบบและก่อสร้างอาคารซึ่งอาจมีรูปแบบที่สวยงามแต่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไปโดยกาลเวลาสวนและงานภูมิสถาปัตยกรรมได้หยุดนิ่งมาตั้งแต่ยุคเศรษฐกิจโลกตกต่ำในปลายรัชกาลที่ 7 และเริ่มขยับตัวขึ้นใหม่ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ระชนะรีชต์ที่เริ่มพัฒนาประเทศและสมัยเริ่มสงครามเวียดนามการใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพแห่งหนึ่งของสหรัฐฯทำให้มีความต้องการบ้านเช่าที่มีสวนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนสร้างโรงแรมเช่นโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัล(ปัจจุบันถูกรื้อกลายเป็นศูนย์การค้าสยามพารากอน)และโครงการเงินกู้ใต้เผยโถมของภูมิสถาปัตยกรรมให้ปรากฏช่างจัดสวนไทยจึงได้เคยเห็นและรู้จักวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นสากลเป็นครั้งแรกในขณะเดียวกันเทศบาลนครกรุงเทพก็ได้เริ่มรณรงค์จัดสวนตามมุมต่างๆของถนนเรียกว่า"สวนหย่อม"โดยเลียนแบบ"สวนญี่ปุ่น"ซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยนั้นการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่จะต้องเร่งแก้ไขทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการยอมรับมากขึ้นในประเทศไทยวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมภูมิสถาปนิกถือว่าเป็นนักวิชาชีพในลักษณะเดียวกันกับแพทย์และนักกฎหมายเนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการศึกษาเป็นการพิเศษเฉพาะและจะต้องมีใบอนุญาต

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ออกแบบและก่อสร้างอาคารซึ่งอาจมีรูปแบบที่สวยงามแต่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไป โดยกาลเวลา 71 สวนและงานภูมิสถาปัตยกรรมได้หยุดนิ่งมาตั้งแต่ยุคเศรษฐกิจโลกตกต่ำในปลายรัชกาลที่ 7 และเริ่มขยับตัวขึ้นใหม่ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์เริ่มพัฒนาประเทศและสมัยเริ่มสงครามเวียดนาม 70 สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ เล่มที่ 39 เรื่องที่ 4 ภูมิสถาปัตยกรรมสืบค้นออนไลน์เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2566 https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=39&chap=4&page=t394_infodetail02.html 71 วิกิพีเดีย

เช่นวังฤดูร้อนต่างๆ เป็นต้นว่าพระราชวังบ้านปืนและพระราชวังเวนิสนิมฤศทายวัน เพชรบุรีพระราชวังสนามจันทร์นครปฐมและวังไกลกังวลเป็นต้นรูปแบบของสวนไม่เป็นที่เด่นชัดว่ามีรูปแบบอย่างไรกล่าวกันว่าเป็นงานประกอบที่ทำโดยสถาปนิกชาวยุโรปผู้ออกแบบและก่อสร้างอาคารซึ่งอาจมีรูปแบบที่สวยงามแต่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไปโดยกาลเวลาสวนและงานภูมิสถาปัตยกรรมได้หยุดนิ่งมาตั้งแต่ยุคเศรษฐกิจโลกตกต่ำในปลายรัชกาลที่ 7 และเริ่มขยับตัวขึ้นใหม่ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ที่เริ่มพัฒนาประเทศและสมัยเริ่มสงครามเวียดนามการใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพแห่งหนึ่งของสหรัฐฯทำให้มีความต้องการบ้านเช่าที่มีสวนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนสร้างโรงแรมเช่นโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัล(ปัจจุบันถูกรื้อกลายเป็นศูนย์การค้าสยามพารากอน)และโครงการเงินกู้ได้เผยโฉมของภูมิสถาปัตยกรรมให้ปรากฏข้างจัดสวนไทยจึงได้เคยเห็นและรู้จักวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นสากลเป็นครั้งแรกในขณะเดียวกันเทศบาลนครกรุงเทพก็ได้เริ่มรณรงค์จัดสวนตามมุมต่างๆของถนนเรียกว่า"สวนหย่อม"โดยเลียนแบบ"สวนญี่ปุ่น"ซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยนั้นการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่จะต้องเร่งแก้ไขทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการยอมรับมากขึ้นในประเทศไทยวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรม.ภูมิสถาปนิกถือว่าเป็นนักวิชาชีพในลักษณะเดียวกับกับแพทย์และนักกฎหมายเนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการศึกษาเป็นการพิเศษเฉพาะและจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นในสหรัฐฯและที่อื่นๆการเข้าสู่สายวิชาชีพจะต้องผ่านการศึกษาล่าเรียนขั้นสูงผ่านการฝึกหัดงาน

38 การใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพแห่งหนึ่งของสหรัฐฯทำให้มีความต้องการบ้านเช่าที่มีสวนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนสร้างโรงแรมเช่นโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัลปัจจุบันถูกรื้อกลายเป็นศูนย์การค้าสยามพารากอนและโครงการเงินกู้ได้เผยโฉมของภูมิสถาปัตยกรรมให้ปรากฏข้างจัดสวนไทยจึงได้เคยเห็นและรู้จักวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นสากลเป็นครั้งแรกในขณะเดียวกันเทศบาลนครกรุงเทพก็ได้เริ่มรณรงค์จัดสวนตามมุมต่างๆของถนนเรียกว่าสวนหย่อมโดยเลียนแบบ

พระราชวังสนามจันทร์นครปฐมและวังไกลกังวลเป็นต้นรูปแบบของสวนไม่เป็นที่เด่นชัดว่ามีรูปแบบอย่างไรกล่าวกันว่าเป็นงานประกอบที่ทำโดยสถาปนิกชาวยุโรปผู้ออกแบบและก่อสร้างอาคารซึ่งอาจมีรูปแบบที่สวยงามแต่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไปโดยกาลเวลาสวนและงานภูมิสถาปัตยกรรมได้หยุดนิ่งมาตั้งแต่ยุคเศรษฐกิจโลกตกต่ำในปลายรัชกาลที่ 7 และเริ่มขยับตัวขึ้นใหม่ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ที่เริ่มพัฒนาประเทศและสมัยเริ่มสงครามเวียดนามการใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพแห่งหนึ่งของสหรัฐฯทำให้มีความต้องการบ้านเช่าที่มีสวนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนสร้างโรงแรมเช่นโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัล(ปัจจุบันถูกรื้อกลายเป็นศูนย์การค้าสยามพารากอน)และโครงการเงินกู้ได้เผยโฉมของภูมิสถาปัตยกรรมให้ปรากฏข้างจัดสวนไทยจึงได้เคยเห็นและรู้จักวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นสากลเป็นครั้งแรกในขณะเดียวกันเทศบาลนครกรุงเทพก็ได้เริ่มรณรงค์จัดสวนตามมุมต่างๆของถนนเรียกว่า"สวนหย่อม"โดยเลียนแบบ"สวนญี่ปุ่น"ซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยนั้นการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่จะต้องเร่งแก้ไขทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการยอมรับมากขึ้นในประเทศไทยวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรม.ภูมิสถาปนิกถือว่าเป็นนักวิชาชีพในลักษณะเดียวกับกับแพทย์และนักกฎหมายเนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการศึกษาเป็นการพิเศษเฉพาะและจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นในสหรัฐฯและที่อื่นๆการเข้าสู่สายวิชาชีพจะต้องผ่านการศึกษาล่าเรียนขั้นสูงผ่านการฝึกหัดงานและผ่านการสอบรับใบอนุญาตทั้งนี้เพื่อเป็นการปกป้องประโยชน์แห่งสาธารณชนจากความเสียหาย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

สวนญี่ปุ่นซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยนั้นการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่จะต้องเร่งแก้ไขทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการยอมรับมากขึ้นในประเทศไทยปัจจุบันประเทศไทยมีสำนักงานภูมิสถาปนิกมากกว่า 30 แห่งวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมของประเทศไทยอยู่ภายใต้การควบคุมของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัติสถาปนิกพศ 2543 ซึ่งใช้แทนพระราชบัญญัติควบคุมวิชาชีพสถาปัตยกรรมพศ 2508 23 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องขงนวจิตตราตราเขียนหนังสือเรื่องหลักไทยสรุปความได้ว่า

ต้องการบ้านเช่าที่มีสวนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนสร้างโรงแรมเช่นโรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเน็นตัล(ปัจจุบันถูกรื้อกลายเป็นศูนย์การค้าสยามพารากอน)และโครงการเงินกู้ได้เผยโฉมของภูมิสถาปัตยกรรมให้ปรากฏข้างจัดสวนไทยจึงได้เคยเห็นและรู้จักวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นสากลเป็นครั้งแรกในขณะเดียวกันเทศบาลนครกรุงเทพก็ได้เริ่มเร่งรัดจัดสวนตามมุมต่างๆของถนนเรียกว่า"สวนหย่อม"โดยเลียนแบบ"สวนญี่ปุ่น"ซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยนั้นการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่จะต้องเร่งแก้ไขทำให้ภูมิสถาปัตยกรรมได้รับการยอมรับมากขึ้นในประเทศไทยวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรม.ภูมิสถาปนิกถือว่าเป็นนักวิชาชีพในลักษณะเดียวกันกับแพทย์และนักกฎหมายเนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการศึกษาเป็นการพิเศษเฉพาะและจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นในสหรัฐฯและที่อื่นๆการเข้าสู่สายวิชาชีพจะต้องผ่านการศึกษาเล่าเรียนขั้นสูงผ่านการฝึกหัดงานและผ่านการสอบรับใบอนุญาตทั้งนี้เพื่อเป็นการปกป้องประโยชน์แห่งสาธารณชนจากความเสียหายที่อาจได้รับจากผู้ไม่มีความรู้ความสามารถและไม่มีการยอมรับผู้ปฏิบัติวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมจะรวมตัวกันตั้งสมาคมวิชาชีพขึ้นเพื่อร่วมกันจรรโลงสาขาวิชาชีพแห่งตนให้เข้มแข็งในสหรัฐฯคือสมาคมภูมิสถาปนิกอเมริกัน(American Society of Landscape Architects - ASLA)ก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2442 นับเป็นสมาคมวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมแห่งแรกของโลกประเทศไทยได้ก่อตั้ง"สมาคมภูมิสถาปนิกประเทศไทย" Thai Association of Landscape Architects-TALAเมื่อพ.ศ. 2530 หลังสหรัฐฯ 88 ปีการควบคุมวิชาชีพกระทำโดยใช้กฎหมายบังคับให้ผู้ปฏิบัติวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่องจาริกบุญจาริกธรรม 75 สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปพร้อมสุทัศน์นอยุธยาได้เขียนหนังสือเรื่อง 76 การฝั่งรากฐานพระพุทธศาสนาลงที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้า

มหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสมุทร

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

40 ปฐมเจดีย์เขนศิลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเขนที่ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเขนทำพระแทนพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปเป็นสัญลักษณ์ปรากฏต่อมาอีกหลายอย่างสัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระพุทธรูปศาสนาที่มาจากอินเดียเข้ามาในประเทศไทยสมัยนี้เป็นนิกายเถรวาทอย่างที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ไปประกาศในนานา

เข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่องศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิว่าอยู่ในที่ใดแต่หลักฐานทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยืนยันว่าได้รับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่พระโสณะและพระอุตระสมณทูตของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาในครั้งนั้นมีโบราณวัตถุที่ปฐมเจดีย์เขนศิลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเขนที่ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเขนทำพระแทนพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปเป็นสัญลักษณ์ปรากฏต่อมาในประเทศไทยอีกหลายอย่างสิ่งสำคัญเหล่านี้แสดงว่าพระพุทธรูปศาสนาแห่งแรกมาจากอินเดียเข้ามาในประเทศไทยสมัยนี้เป็นนิกายเถรวาทอย่างที่พระเจ้าอโศกมหาราชให้เที่ยวสั่งสอนยังนานาประเทศจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธรูปศาสนาเห็นจะมาจากอินเดียเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ก่อนพ.ศ. 500 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชภาพ 2514 6364 ในประเทศไทยได้ค้นพบรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดและสันนิษฐานว่าเป็นรอยพระบาทที่ได้รับอิทธิพลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยนั้นพบที่สระมรกตอำเภอโคกขี้เป็ดจังหวัดปราจีนบุรีมีลักษณะการแกะเป็นรอยเว้าลงในแผ่นศิลาอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 1113 นั้นหนาซดิวศ 2533 37 และไม่มีลายสิ่งมงคลคล้ายกับรอยพระพุทธรูปสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชในประเทศอินเดียคำนวณความถี่และหารัดนคัมภีร์ 82 บทสวดนุชารอยพระพุทธรูปของภาคใต้ความสอดคล้องของคติจากหลังจากนั้นไม่มีหลักฐานการค้นพบการสร้างรอยพระพุทธรูปบาทในประเทศไทยจนกระทั่งพุทธศตวรรษที่ 19 พระมหากษัตริย์ไทยทรงสร้างรอยพระพุทธรูปบาทในกรุงสุโขทัยในปี

ประเทศทำให้สันนิษฐานได้ว่าพระพุทธรูปศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยสมัยก่อนพ.ศ. 500 และนับถือสืบทอดกันมั่นคงต่อมาอีกนานกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธรูปศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธรูปศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงมีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยซึ่งในสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาโดยที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐาน

มาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1) การฝังรากฐานพระพุทธรูปศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธรูปศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูน้อยอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมสารีราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธรูปศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาจากเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการมีณฑบการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธรูปเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชภาพ, 2505 : 124 - 127) พระพุทธรูปศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยสมัยก่อนพ.ศ. 500 ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธรูปศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธรูปศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพระเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพระเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัตถุที่สร้างเป็นพระเจดีย์ในสมัยนี้มิทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโศกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์

ในประเทศไทยที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนาที่นั่นๆสุดเกียรติพรโษินันท์ได้เขียนหนังสือเรื่องภูมิประวัติพระพุทธเจ้า 78 สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธรูปศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธรูปศาสนาเถรวาทก็ได้อำนาจเข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมา

มาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา-แม่กลอง(บริเวณอุทงค้ออำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน) พระพุทธรูปศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทวารวดี 5) ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโษินันท์สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธรูปศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธรูปศาสนาเถรวาทก็ได้อำนาจเข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ่าวอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาตั้งกล่าวชาวพูนันท์นับถือพระพุทธรูปศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณทูตชาวพูนันต์เดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมสารีราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6) สังคดียวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาราชธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75) กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7) สุวรรณภูมิต้นกระแสรประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77) กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาก็มีเหตุการณ์ต่างๆนี้อยู่ในสมัยอาณาจักรฟูนันซึ่งปรากฏว่าช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและแบบมหายานพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณทูตชาวฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนาศตราชจารย์หม่อมเจ้า

ส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทลของอำเภออุทลจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อน โดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณทูตชาวฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนา 115 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศพงศาวดารเรื่อง

การสัมภาษณ์ในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์มีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์หรือการสัมภาษณ์แบบชี้แนะคือการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญมาใช้ประกอบในการขึ้นคำถามเช่นมีการร่างข้อคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีค่าสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อคำถามที่มี

ประเทศและต่างประเทศรวมทั้งข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือทางเว็บไซต์ต่างๆ๑๖๒การสัมภาษณ์เจาะลึก indepth interview การกำหนดวิธีวิทยาการวิจัย Methodology โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview นั้นในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัย Methodology โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth ๗๘ | วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา | ปีที่๑๒ฉบับที่๑มกราคมมิถุนายน๒๕๖๓ Interview โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้แนะ Guided Interview กล่าวคือการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย Methodology ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญ Keywords มาใช้ประกอบในการขึ้นคำถามกล่าวคือมีการร่างข้อคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีค่าสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อคำถามที่มีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของข้อคำถามใหม่มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เพื่อให้นักวิจัยที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน๑๐คนอีกทั้งยังดำเนินการวิจัยเชิงสัมภาษณ์จากตกลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจชุมชนได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริษัทประชารัฐรักสามัคคีพระนครศรีอยุธยาวิสาหกิจเพื่อสังคมจำกัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอ

หลัก 3 ประการดังนี้ 1 หลักฐานอันดับ 1 ได้แก่หลักฐานที่สร้างหรือสร้างขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้นคือโบราณวัตถุสถานจารึกและโบราณวัตถุในภาคเอเชียอาคเนย์ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในพุทธศาสนาศิลปกรรมประดิษฐานโบราณสถานในส่วนของจารึกจะวิเคราะห์ข้อความในจารึกตามที่นักปราชญ์แปลและวิเคราะห์ไว้และศึกษาข้อมูลจากการสังเกตพูดคุยกับนักวิชาการทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์บางท่านเพียงเพื่อเป็นแนวคิดในการนำมาเรียบเรียงให้สอดคล้องเป็นรูปธรรมมากขึ้นนั้นๆ 2 หลักฐานอันดับ 2 ได้แก่หลักฐานที่สร้างหรือ

อำเภออุทลจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขตเนื้อหาโดยจะการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองโบราณอุทลของพระพุทธศาสนาที่เมืองอุทลราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4 .วิธีการดำเนินการวิจัยการวิจัยค้นคว้าจะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ (historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (documentary research)มีวิธีดังนี้4.1 การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources)เช่นรวบรวมข้อมูลจากคัมภีร์พระไตรปิฎกและคัมภีร์อรรถกถาหลักฐานทางโบราณคดีวรรณกรรมประเทศศรีลังการวรรณกรรมล้านนาล้านช้างและวรรณกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นต้น4.2แนวทางการค้นคว้าวิจัยโดยอาศัยหลัก 3 ประการดังนี้ 1)หลักฐานอันดับ 1 ได้แก่หลักฐานที่สร้างหรือสร้างขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้นคือโบราณวัตถุสถานจารึกและโบราณวัตถุในภาคเอเชียอาคเนย์ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในพุทธศาสนาศิลปกรรมประดิษฐานโบราณสถานในส่วนของจารึกจะวิเคราะห์ข้อความในจารึกตามที่นักปราชญ์แปลและวิเคราะห์ไว้และศึกษาข้อมูลจากการสังเกตพูดคุยกับนักวิชาการทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์บางท่านเพียงเพื่อเป็นแนวคิดในการนำมาเรียบเรียงให้สอดคล้องเป็นรูปธรรมมากขึ้น 2)หลักฐานอันดับ 2 ได้แก่หลักฐานที่สร้างหรือสร้างขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นๆแล้วเช่นตำนานสังคีตยวงศหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองต่างๆที่แต่งหรือรวบรวมขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้นแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองที่มีการขุดค้นพบหลักฐานทางโบราณวัตถุสถานเพื่อพิสูจน์ค่ากล่าวในตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองเป็นต้น 3)หลักฐานอันดับ 3 ได้แก่วรรณกรรม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

แต่ขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นล่วงไปแล้วได้แก่ตำนานพงศาวดารสังคีตยวงศหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองต่างๆที่แต่งหรือรวบรวมขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองที่มีการขุดค้นพบหลักฐานทางโบราณวัตถุสถานเพื่อพิสูจน์ค่ากล่าวในตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมือง 3 หลักฐานอันดับ 3 ได้แก่วรรณกรรมหรือหนังสือต่างๆที่มีผู้เขียนขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยพิจารณาที่หลักฐานอันควรเชื่อถือและใช้วิจารณ์ญาณอันเหมาะสมโดยปราศจากอคติ

ขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นล่วงไปแล้วเช่นตำนานสังคีตยวงศหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองต่างๆที่แต่งหรือรวบรวมขึ้นเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีและตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองที่มีการขุดค้นพบหลักฐานทางโบราณวัตถุสถานเพื่อพิสูจน์ค่ากล่าวในตำนานหรือจดหมายเหตุพื้นเมืองเป็นต้น 3)หลักฐานอันดับ 3 ได้แก่วรรณกรรมหรือหนังสือต่างๆที่มีผู้เขียนขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยพิจารณาที่หลักฐานอันควรเชื่อถือและใช้วิจารณ์ญาณอันเหมาะสมโดยปราศจากอคติ4.รวบรวมข้อมูลจากเอกสารดังกล่าวแล้ววิเคราะห์สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเรียบเรียงนำเสนอผลการวิจัย 5 .ผลการวิจัยจากข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่มักจะเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 - 8 มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์ สันติสุขวัฒน์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกัน ได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาอยู่ที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชซึ่งพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระ

จากอินเดียยังทำให้ภาพของทวารวดีเริ่มชัดเจนขึ้น 75 ฮิตาสาเรยาศรีทวารวดีประวัติศาสตร์ยุคต้นของสยามประเทศพิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานครเมืองโบราณพศ 2532 หน้า 76 ศักดิ์ชัยสายสิงห์ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุทธศาสนายุคแรกเริ่มในดินแดนไทยกรุงเทพมหานครเมืองโบราณพศ 2547 หน้า 69

ตราศิลปะศิลปะประหลาด 2530 การศึกษาเครื่องประดับทวารวดีภาคกลางวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยศิลปากรวิรัตน์พิชญ์ ไพบูลย์ 2528 ความเข้าใจศิลปะกรุงเทพฯไทยพัฒนาพานิชิตาสาเรยา 2532 ศรีทวารวดีประวัติศาสตร์ยุคต้นของสยามประเทศกรุงเทพฯอักษรสัมพันธ์ทองหล่อวงษ์ธรรมมา 2559 ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กรุงเทพฯโอเดียนสโตรมบิงอริยะพันธ์ 2537 ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กรุงเทพฯโอเดียนสโตรมบิงแสงจันทร์ทองศุไพศาล 2558 ศิลปะอาเซียนกรุงเทพฯสำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปรัชญาภาควิชา 2556 โบราณคดีเบื้องต้นกรุงเทพฯโอเดียนสโตรมบิงศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุทธศาสนายุคแรกเริ่มในดินแดนไทยกรุงเทพฯสำนักพิมพ์เมืองโบราณสันติเล็กสุขุม 2557 ประวัติศาสตร์ศิลปะไทยฉบับย่อกรุงเทพฯเมืองโบราณนวนิยายพงศาวดารพระเจ้าประทีปแห่งหอยพระบาทปางแสดงธรรมดอนปฐมเทศนาสืบค้น 23 สิงหาคม 63

ทำที่อโศกการมเมืองปาฏลีบุตรมีพระเจ้าอโศกหรือศรีธรรมมาโคกราชเป็นองค์ศาสนูปถัมภกใช้เวลา 9 เดือนพระโมคคัลลบุตรติสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำสังคายนาขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ราวพศ 235 เมื่อทำสังคายนาเสร็จสิ้นพระเจ้าอโศกมหาราชและพระโมคคัลลบุตรติสเถระก็จัดพระสมณทูตเป็น 9 สายส่งไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาซึ่งโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตรเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศ

ถึงสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชพระพุทธศาสนาที่เริ่มรุ่งเรืองขึ้นเต็มที่จนมีเดียร์ถีย์เข้ามาปลอมบวชปะปนกับพระสงฆ์หากินอยู่ทั่วไปเป็นเหตุให้พระธรรมวินัยเปลี่ยนแปลงไปมากพระโมคคัลลบุตรติสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำสังคายนาขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ราวพศ 234 เมื่อทำสังคายนาเสร็จสิ้นพระเจ้าอโศกมหาราชและพระโมคคัลลบุตรติสเถระก็จัดพระสมณทูตเป็น 9 สายส่งไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาตั้งนี้ธรรมะไทย 2554 สายที่ 1 มีพระมัชฌิมติกเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นกษัตริย์คือรัฐแคชเมียร์ประเทศอินเดียปัจจุบันและแคว้นคันธาระในปัจจุบันคือรัฐปัญจาบทั้งของประเทศอินเดียและประเทศปากีสถานสายที่ 2 พระมหาเทวเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในแคว้นมทิลมณฑลปัจจุบันได้แก่รัฐไมเซอร์และดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำโคธาวารีซึ่งอยู่ในตอนใต้ประเทศอินเดียสายที่ 3 พระรักขิตเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นวาสิประเทศในปัจจุบันได้แก่ดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอินเดียสายที่ 4 พระธรรมรักขิตเถระหรือพระโยนกธรรมรักขิตเถระซึ่งเข้าใจกันว่าเป็นฝรั่งคนแรกในชาติกรีกที่ได้เข้ามาขบในพระพุทธศาสนาเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาอุปรัตนคชนบทปัจจุบันสันนิษฐานว่าคือดินแดนแถบชายทะเลเหลืองเมืองบอมเบย์สายที่ 5 พระมหาธรรมรักขิตเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นมหาราษฎร์ปัจจุบันได้แก่

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หรือเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอจนรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการ

ไปโยนประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลซึ่งขาทิมายสายที่ 8 คณะพระโสณเถระและพระอุตตเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอจนรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตรงถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสาร มจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เมษายนมิถุนายน 2564 Vol 10 No 2 April June 2021 ความหมายของคำว่าคุณธรรม

ที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเซียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากพระมหา

เวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอจนรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเซียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสมัยรัตนโกสินทร์นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อปีพศ 2325 ต่อจากพระเจ้าตากสินมหาราชทรงย้ายเมืองจากรัตนบุรีมาตั้งราชธานีใหม่เรียกชื่อว่กรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์ทรงสร้างและปฏิสังขรณ์วัดต่างๆเช่นสร้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดสุทัศน์เทพวราราม วัดสระเกศและวัดพระเชตุพนฯ เป็นต้นทรงโปรดให้มีการสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งที่ 9 และถือเป็นการครั้งที่ 2 ในประเทศไทยณวัดมหาธาตุได้มีการสอนพระปริยัติธรรมในพระบรมมหาราชวังตลอดจนตามวังเจ้านายและบ้านเรือนของข้าราชการผู้ใหญ่ทรงตรากฎหมายคณะสงฆ์ขึ้นเพื่อจัดระเบียบการปกครองของสงฆ์ให้เรียบร้อยทรง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

61 อุทงเมืองโบราณต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลอุทงอำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันเมืองโบราณอุทงตั้งอยู่ในเขตอำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีจากการศึกษาภาพถ่ายทางอากาศพบว่าเมืองโบราณอุทงเป็นเมือง

เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมและคติความเชื่อต่างๆประเทศไทยถึงเจริญรุ่งเรืองมาแล้วแต่อดีตแต่การจัดสมัยทางประวัติศาสตร์ก็นับเพียงสมัยสุโขทัยลงมาจึงทำให้การศึกษาความจริงขาดหายหากพิจารณาให้ละเอียดจะพบว่าไม่มีอดีตจะมีปัจจุบันได้อย่างไรกับศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นักวิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางพระพุทธศาสนาจะได้แก่ทวารวดีอุทงอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อการรับอารยธรรมจากภายนอกหลักฐานทางโบราณคดีที่ทำให้นักวิชาการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุทงเมืองนครปฐมและเมืองลพบุรีศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 โดยเฉพาะเมืองอุทงจะเห็นได้ว่าอุทงเมืองโบราณเป็นต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลอุทงอำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุทงเป็นเมืองเก่าสุภัทรวดีศตวรรษที่ 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุทงเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลพบุรีที่อุทงโดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุทงเป็นศูนย์กลางด้านตะวันตกหรือเป็นศูนย์กลางในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพ

อุบลเจ้าของที่ดินจากการขุดปรับหน้าดินเพื่อทำการเกษตรกรรมเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2546 และได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรทราบจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรได้แจ้งให้สำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีทราบเพื่อตรวจสอบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องจากการดำเนินการตรวจสอบแหล่งโบราณคดีดังกล่าวในเมืองต้นน้ำโบราณคดีได้พบหลักฐานทางโบราณคดีจำนวนมากได้แก่ชิ้นส่วนโครงกระดูกมนุษย์โบราณชิ้นส่วนกระดูกสัตว์ขวานหินขัดชิ้นส่วนภาชนะดินเผา

แหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรตั้งอยู่ที่ตำบลหนองราชวัตรอำเภอหนองหญ้าไซจังหวัดสุพรรณบุรีมีความโดดเด่นในฐานะเป็นแหล่งโบราณคดียุคหินใหม่ที่เก่าแก่และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยคือมีอายุ 4,000 ปีที่มีลักษณะเฉพาะทางอารยธรรมยุคหินใหม่ล้วนๆโดยไม่มีอารยธรรมสมัยอื่นที่ใหม่กว่าเช่นยุคสำริดยุคโลหะฯลฯร่วมเจือปนอยู่ในพื้นที่เช่นเดียวกับกรณีของแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงจังหวัดอุดรธานีหรือแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีประวัติ แหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรค้นพบโดยนายวิมลอุบลเจ้าของที่ดินจากการขุดปรับหน้าดินเพื่อทำการเกษตรในปี 2546 และได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรทราบทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรจึงได้แจ้งสำนักศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีเข้าตรวจสอบในเมืองต้นน้ำและพบหลักฐานทางโบราณคดีจำนวนมากเช่นชิ้นส่วนโครงกระดูกมนุษย์โบราณชิ้นส่วนกระดูกสัตว์ขวานหินขัดกำไลหินชิ้นส่วนภาชนะดินเผารูปทรงต่างๆ เป็นต้น

รูปทรงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่มีรูปแบบเฉพาะที่เรียกว่าหม้อสามขาอย่างที่เคยพบในแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่งโบราณคดีแจ่งงามอำเภอหนองหญ้าไซจังหวัดสุพรรณบุรี ผลจากการขุดค้นแสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางฝั่งศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้นดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนด

ลักษณะการรองรับของลูกคูมีการพัฒนาเสื้อผ้าของผู้แสดงโดยจะมุ่งใจกระเบนทั้งฝ่ายชายและหญิงส่วนเสื้อนั้นฝ่ายหญิงจะใส่เสื้อแขนสั้นคอกลมหรือคอเหลี่ยมกว้างฝ่ายชายมักใส่เสื้อแขนสั้นคอกลมสร้างสรรคความสะดุดตาด้วยสีที่จัดจาดเพื่อดึงดูดใจผู้ชมผู้แสดงประกอบด้วยพ่อเพลงแม่เพลงคอตันคอสองคอสามและลูกคู่จำนวนไม่จำกัดมีหน้าที่ร้องรับร้องซ้ำความร้องสอดแทรกขัดจังหวะเพื่อความสนุกสนาน 12 วรรณกรรมตำนานหรือนิทานพื้นบ้านจังหวัดสุพรรณบุรีได้แก่ตำนานมะขามยักษ์วัดแคนี่ทานพื้นบ้านขุนช้างขุนแผนเรื่องจริงเรื่องเล่าหรือนิทานมะขามยักษ์อายุหลายร้อยปีตัวต่อยักษ์กับความเชื่อเรื่องราวเหนือธรรมชาติที่หลายคนมองเป็นเรื่องขบขัน 13 ความศรัทธาทำให้คนมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตและก้าวเดินต่อไปความเชื่อ 14 โบราณสถานหนองราชวัตรอำเภอหนองหญ้าไซราชอาณาจักรได้มีการดำเนินการตรวจสอบแหล่งโบราณคดีดังกล่าวในเมืองต้นน้ำโดยผู้ชำนาญสำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีและนักโบราณคดีได้พบหลักฐานทางโบราณคดีจำนวนมากได้แก่ชิ้นส่วนโครงกระดูกมนุษย์โบราณชิ้นส่วนกระดูกสัตว์ขวานหินขัดชิ้นส่วนภาชนะดินเผารูปทรงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่มีรูปแบบเฉพาะที่เรียกว่าหม้อสามขาอย่างที่เคยพบในแหล่งโบราณคดีบ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่งโบราณคดีแจ่งงามอำเภอหนองหญ้าไซจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้นแสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางฝั่งศพเมื่อพิจารณาโบราณวัตถุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

65 โบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหิน
กะเทาะขวานหินขัดกำไลหินและภาชนะดินเผาโดยเฉพาะการพบขามือสามขา
ทำให้สามารถกำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500
ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรก
เนื่องจากได้พบแถบขี้ขาวปะปนในเศษภาชนะดินเผา

บ้านเก่าจังหวัดกาญจนบุรีและแหล่งโบราณคดีแจ่งงามอำเภอหนองหญ้าไซ
จังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการขุดค้นแสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มคนเข้ามาอยู่อาศัยใช้
ประโยชน์ที่ดินนี้ 2 สมัยใหญ่ๆที่มีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางฝังศพเมื่อ
พิจารณาโบราณวัตถุต่างๆที่พบในชั้นดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนด
อายุสมัยแหล่งโบราณคดีแห่งนี้ในเรื่องต้นได้ตั้งนี้สมัยแรกพบโบราณวัตถุที่ฝัง
ร่วมกับศพและในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหินกะเทาะขวานหินขัด
กำไลหินและภาชนะดินเผาโดยเฉพาะการพบขามือสามขาทำให้สามารถ
กำหนดอายุโดยเทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมี
การกำหนดอายุไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดย
ชุมชนที่เข้ามาอยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบ
แถบขี้ขาวปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สองโบราณวัตถุ
จำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือ
สมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบ
มีปาด้วยรูปแบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลย
จึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 500 2 500 ปีมา
แล้วรูปแบบหม้อสามขาในสมัยแรกของที่นี้มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่
บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ้วนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรม
ลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้
พบว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลาย

ของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สอง โบราณวัตถุจำพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคง
คล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะนิยมใช้ขวานหินขัด
มากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีปาด้วยรูปแบบหม้อสามขาที่
หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนดอายุสมัยที่สองนี้
อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 500 2 500 ปีมาแล้วรูปแบบหม้อสามขาใน
สมัยแรกของที่นี้มี

ข้าวของเครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่
สองจะนิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีปาด
้วยรูปแบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึง
กำหนดอายุสมัยที่สองนี้อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 500 2 500 ปีมาแล้ว
รูปแบบหม้อสามขาในสมัยแรกของที่นี้มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้าน
เก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ้วนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรม
ลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบ
ว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายมากขึ้นโดยที่หม้อรูป
แบบเดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วย
จึงนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชน
เกษตรกรรมยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอก
จากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม
โดยมีหม้อสามขาเป็นภาชนะแบบพิเศษของคนกลุ่มนี้จนผสมกลมกลืนกับคน
125 วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
WESTERN UNIVERSITY RESEARCH JOURNAL of HUMANITIES and
SOCIAL SCIENCE ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2564 I Vol7 No2
MayAugust 2021 ISSN 24653578 ในท้องถิ่นเดิมพัฒนาารูปแบบภาชนะให้
ส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราจึงได้พบรูปแบบหม้อสามขา
แบบหลังนี้แพร่หลายทั่วไปในแหล่งโบราณคดีในที่ราบลุ่มแม่น้ำแควน้อยแคว
ใหญ่

ลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่าและแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ้วนป้อม
คล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชานของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้
มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามีการพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขา
ให้หลากหลายมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบเดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมใน
ไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดี
หนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชนเกษตรกรรม

ต่างๆที่พบในชั้นดินของแต่ละสมัยทำให้สามารถกำหนดอายุสมัยแหล่ง
โบราณคดีแห่งนี้ในเรื่องต้นได้ตั้งนี้สมัยแรกพบโบราณวัตถุที่ฝังร่วมกับศพและ
ในพื้นที่อยู่อาศัยหลายชนิดเช่นขวานหินกะเทาะขวานหินขัดกำไลหินและ
ภาชนะดินเผาโดยเฉพาะการพบขามือสามขาทำให้สามารถกำหนดอายุโดย
เทียบเคียงได้กับที่แหล่งโบราณคดีบ้านเก่ากาญจนบุรีที่เคยมีการกำหนดอายุ
ไว้แล้วว่าอยู่ในสมัยหินใหม่อายุราว 4 000 3 500 ปีมาแล้วโดยชุมชนที่เข้ามา
อยู่อาศัยที่นั่นเริ่มทำการเพาะปลูกมาตั้งแต่แรกเนื่องจากได้พบแถบขี้ขาว
ปะปนในเศษภาชนะดินเผาของสมัยนี้ด้วยสมัยที่สอง โบราณวัตถุจำพวกข้าวของ
เครื่องใช้ส่วนใหญ่ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยแรกแต่มีข้อสังเกตคือสมัยที่สองจะ
นิยมใช้ขวานหินขัดมากกว่าหินกะเทาะและเริ่มพบขวานหินขัดแบบมีปาด้วยรูป
แบบหม้อสามขาที่หลากหลายนมากขึ้นอีกทั้งยังไม่พบโลหะในที่นี้เลยจึงกำหนด
อายุสมัยที่สองนี้อยู่ในสมัยหินใหม่ตอนปลายราว 3 500 2 500 ปีมาแล้วรูปแบบ
หม้อสามขาในสมัยแรกของที่นี้มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากที่บ้านเก่า
และแหล่งอื่นๆในไทยโดยมีขาอ้วนป้อมคล้ายคลึงกับที่พบในวัฒนธรรมลุงชาน
ของจีนที่เป็นต้นแบบภาชนะประเภทนี้มากกว่าอีกทั้งในสมัยที่สองยังได้พบว่ามี
การพัฒนาารูปแบบภาชนะหม้อสามขาให้หลากหลายมากขึ้นโดยที่หม้อรูปแบบ
เดียวกับที่บ้านเก่าซึ่งเป็นพิมพ์นิยมในไทยนั้นก็ได้พบในสมัยที่สองนี้ด้วยจึงนำ
ไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรอาจจะเป็นชุมชน
เกษตรกรรมยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอก
จากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้าย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ยุคหินใหม่ระยะแรกๆในลุ่มน้ำท่าจีนแม่กลองที่มีกลุ่มชนภายนอกจากทางตอนใต้ของจีนเคลื่อนย้ายลงมาผสมผสานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยมีหม้อสามขาเป็นภาชนะแบบพิเศษของคนกลุ่มนี้จนผสมกลมกลืนกับคนในท้องถิ่นเดิมพัฒนารูปแบบภาชนะให้ส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราจึงได้พบรูปแบบหม้อสามขาแบบหลังนี้แพร่หลายทั่วไปในแหล่งโบราณคดีในที่ราบลุ่มแม่น้ำแควน้อยแควใหญ่และอีกหลายแหล่งในคาบสมุทรมหาไต้แห่งโบราณคดี

UNIVERSITY RESEARCH JOURNAL of HUMANITIES and SOCIAL SCIENCE ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2564 | Vol7 No2 MayAugust 2021 ISSN 24653578 ในท้องถิ่นเดิมพัฒนารูปแบบภาชนะให้ส่วนขาเรียวแหลมเหมาะแก่การใช้งานมากขึ้นเราจึงได้พบรูปแบบหม้อสามขาแบบหลังนี้แพร่หลายทั่วไปในแหล่งโบราณคดีในที่ราบลุ่มแม่น้ำแควน้อยแควใหญ่และอีกหลายแหล่งในคาบสมุทรมหาไต้แห่งโบราณคดีแห่งนี้จัดเป็นแหล่งโบราณคดียุคหินใหม่ที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรีข้อมูลจากสำนักศิลปากรที่ 2 จังหวัดสุพรรณบุรีด้วยความสำคัญของแหล่งโบราณคดีดังกล่าวสำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีจึงได้จัดทำโครงการขุดศึกษาทางโบราณคดีที่แหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรเสนอมกรมศิลปากรและได้รับอนุมัติเงินกองทุนโบราณคดีเพื่อมาดำเนินงานในช่วงระหว่างเดือนกันยายน 2546 มกราคม 2547 เพราะว่าแหล่งโบราณคดีหนองราชวัตรถูกค้นพบโดยเจ้าของที่ดินจากการขุดปรับหน้าดินเพื่อทำการเกษตรกรรมเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2546 และได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรทราบจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองราชวัตรได้แจ้งให้สำนักงานศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรีทราบเพื่อตรวจสอบและดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาสำรวจและรายงานให้หน่วยงานต่างๆ 15 ส่วนสวรรคตสุพรรณบุรีอำเภออุทงคือศูนย์ส่งเสริมการเกษตรเรียกศูนย์นี้ว่าสวนสวรรคตสุพรรณบุรีเป็นหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมการเพาะปลูกของเกษตรกรโดยการขยายพันธุ์ต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ในโรงเรียนด้วยการใช้เนื้อเยื่อและแจกจ่ายหรือจำหน่ายให้เกษตรกรและเป็นศูนย์ฝึกอบรมให้ความรู้กับผู้

แตกหักและลบเลือนไปบางส่วน 42 การศึกษาจากแหล่งพื้นที่จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ภัณฑารักษ์เมืองโบราณอำเภออุทง 95 พบว่าเมืองโบราณอุทงเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันจากการศึกษาทางโบราณคดีทำให้ทราบว่าเมืองโบราณอุทงมีมนุษย์อยู่อาศัยตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์เมื่อประมาณ 2 500 ปีมาแล้วโดยได้พบ

มาจากวัฒนธรรมอินเดียที่ถูกเลือกปรับและปรับเข้าเป็นแก่นหลักของบ้านเมืองจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมและคติความเชื่อต่างๆประเทศไทยถึงเจริญรุ่งเรืองมาแล้วแต่อดีตแต่การจัดสมัยทางประวัติศาสตร์ก็นับเพียงสมัยสุโขทัยลงมาจึงทำให้การศึกษาความจริงขาดหายหากพิจารณาให้ดีๆจะพบว่าไม่มีอดีตจะมีปัจจุบันได้อย่างไรกันศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นักวิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางพระพุทธศาสนาจะได้แก่ทวารวดีอุทงอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อการรับอารยธรรมจากภายนอกหลักฐานทางโบราณคดีที่ทำให้นักวิชาการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุทงเมืองนครปฐมและเมืองลพบุรี ศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 โดยเฉพาะเมืองอุทงจะเห็นได้ว่าอุทงเมืองโบราณเป็นต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลอุทงอำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุทงเป็นเมืองเก่าสุภัทรทิศศตวรรษ 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุทงเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลพบุรีที่อุทงโดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุทงเป็นศูนย์

พุทธศตวรรษที่ 3 สรุปได้ว่าเมืองโบราณอุทงตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจรเข้สามพันมีลักษณะเป็นรูปวงรีมีคูน้ำคันดินล้อมรอบทิศตะวันตกเป็นเขารางกะปิดเขาเตี้ยมและเขาพระทิศตะวันออกเป็นที่ราบกักเก็บน้ำนอกเมืองมีแนวคันดินเป็นถนนโบราณเรียกว่าถนนท้าวอุทงและแนวคันดินรูปเกือกม้าเรียกว่าคอกข้างดินคงจะเป็นเพนียดคล้องช้างโบราณหรือสระเก็บน้ำในศาสนาพราหมณ์เมืองโบราณแห่งนี้มีร่องรอยการอยู่อาศัย

"สำหรับอุทงในความหมายอื่นอุทง(แก่ก่าควม)สำหรับกษัตริย์อยุธยาสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 หรือสมเด็จพระเจ้าอุทงกษัตริย์อยุธยา"อำเภออุทงเป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีแต่เดิมมีชื่อเมื่อแรกตั้งว่าอำเภอจรเข้สามพันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้งอยู่ในบริเวณเมืองโบราณท้าวอุทงและเปลี่ยนชื่ออำเภอเป็น"อำเภออุทง"ในปี 2482 ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น 13 ตำบลประวัติศาสตร์เมืองโบราณอุทงตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจรเข้สามพันมีลักษณะเป็นรูปวงรีขนาด 1,850 x 820 เมตรมีคูน้ำคันดินล้อมรอบทิศตะวันตกเป็นเขารางกะปิดเขาเตี้ยมและเขาพระทิศตะวันออกเป็นที่ราบกักเก็บน้ำนอกเมืองมีแนวคันดินเป็นถนนโบราณเรียกว่า"ถนนท้าวอุทง"และแนวคันดินรูปเกือกม้าเรียกว่า"คอกข้างดิน"คงจะเป็นเพนียดคล้องช้างโบราณหรือสระเก็บน้ำในศาสนาพราหมณ์เมืองโบราณแห่งนี้มีร่องรอยการอยู่อาศัยของชุมชนตั้งแต่ก่อนสมัยประวัติศาสตร์ตอนปลาย 2,500-2,000 ปีมาแล้วโดยพบเครื่องมือหินขัดภาชนะดินเผาแบบบ้านด้ายดินเผาเป็นต้นต่อมาชุมชนแห่งนี้ได้พัฒนานตนเองไปสู่สังคมเมืองสมัยประวัติศาสตร์ในราวพุทธศตวรรษที่ 5 - 9 ทำการติดต่อค้าขายกับต่างชาติเช่นเวียดนามจีนอินเดียตะวันออกกลางและยุโรปมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางการค้าและเมืองท่าร่วมสมัยกับเมืองออกแก้ว(ทางภาคใต้ของประเทศเวียดนามในปัจจุบัน)ได้พบลูกบิดแก้วเหรียญกษาปณ์เหรียญโรมันสมัยจักรพรรดิทริกโตรินุสเป็นต้นอุทงได้รับรูปแบบทางศาสนาและศิลปกรรมแบบอมราวดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ของชุมชนตั้งแต่ก่อนสมัยประวัติศาสตร์ตอนปลาย 2 5002 000 ปีมาแล้วโดยพบเครื่องมือหินขัดภาชนะดินเผาแว่นด้ายดินเผาเป็นต้นต่อมาชุมชนแห่งนี้ได้พัฒนาตนเองไปสู่สังคมเมืองสมัยประวัติศาสตร์ในราวพุทธศตวรรษที่ 59 ทำการติดต่อค้าขายกับต่างชาติเช่นเวียดนามจีนอินเดียตะวันออกเฉียงและยุโรปมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางการค้าและเมืองท่าร่วมสมัยกับเมืองออกแก้วทางภาคใต้ของประเทศเวียดนามในปัจจุบันได้พบลูกบิดแก้วเหรียญกษาปณ์เหรียญโรมันสมัยจักรพรรดิทริโกโดริอุส

"สำหรับอุทงในความหมายอื่นดูอุทง(แก้ก่าควม)สำหรับกษัตริย์อยุธยา สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 หรือสมเด็จพระเจ้าอุทงกษัตริย์อยุธยา"อำเภออุทง เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีแต่เดิมมีชื่อเมื่อแรกตั้งว่าอำเภอจรเข้สามพันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้งอยู่ในบริเวณเมืองโบราณท้าวอุทงและเปลี่ยนชื่ออำเภอเป็น"อำเภออุทง"ในปี 2482 ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น 13 ตำบลประวัติศาสตร์.เมืองโบราณอุทงตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจรเข้สามพันมีลักษณะเป็นรูปวงรีขนาด1,850 x 820 เมตรมีคูน้ำคันดินล้อมรอบทิศตะวันตกเป็นเขารางกบิตเขาค่าเทียมและเขาพระทิศตะวันออกเป็นที่ราบกักเก็บน้ำนอกเมืองมีแนวคันดินเป็นถนนโบราณเรียกว่า"ถนนท้าวอุทง"และแนวคันดินรูปเกือกม้าเรียกว่า"คอกข้างดิน"คงจะเป็นเพนียดคล้องช้างโบราณหรือสระเก็บน้ำในศาสนาพราหมณ์เมืองโบราณแห่งนี้มีร่องรอยการอยู่อาศัยของชุมชนตั้งแต่ก่อนสมัยประวัติศาสตร์ตอนปลาย2,500-2,000ปีมาแล้วโดยพบเครื่องมือหินขัดภาชนะดินเผาแว่นด้ายดินเผาเป็นต้นต่อมาชุมชนแห่งนี้ได้พัฒนาตนเองไปสู่สังคมเมืองสมัยประวัติศาสตร์ในราวพุทธศตวรรษที่ 5 - 9 ทำการติดต่อค้าขายกับต่างชาติเช่นเวียดนามจีนอินเดียตะวันออกเฉียงและยุโรปมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางการค้าและเมืองท่าร่วมสมัยกับเมืองออกแก้ว(ทางภาคใต้ของประเทศเวียดนามในปัจจุบัน)ได้พบลูกบิดแก้วเหรียญกษาปณ์เหรียญโรมันสมัยจักรพรรดิทริโกโดริอุสเป็นต้นอุทงได้รับรูปแบบทางศาสนาและศิลปกรรมแบบอมราวดีจากอินเดียได้พบปฏิมากรรมดินเผารูปพระสงฆ์ 3 รูปอุมาบุตรและพระพุทธรูปปั้นนาคปรกศิลปะแบบอมราวดี

สเป็นต้นอุทงได้รับรูปแบบทางศาสนาและศิลปกรรมแบบอมราวดีจากอินเดียได้พบปฏิมากรรมดินเผารูปพระสงฆ์ 3 รูปอุมาบุตรและพระพุทธรูปปั้นนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีเป็นต้นศาสตราจารย์ของบวสลิยเชื่อว่าเมืองอุทงน่าจะเป็นราชธานีแห่งอาณาจักรสุวรรณภูมิที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งพระสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเมื่อพศ 270311 นายพลอวิดลีย์เชื่อว่าเมืองจินหลินตั้งอยู่ที่เมืองอุทงเป็นรัฐสุดท้ายที่พระเจ้าพินมันแห่ง

จากอินเดียได้พบปฏิมากรรมดินเผารูปพระสงฆ์ 3 รูปอุมาบุตรและพระพุทธรูปปั้นนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีเป็นต้นศาสตราจารย์ของบวสลิยเชื่อว่าเมืองอุทงน่าจะเป็นราชธานีแห่งอาณาจักรสุวรรณภูมิที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งพระสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเมื่อพ.ศ. 270 - 311 นายพลอวิดลีย์เชื่อว่าเมืองจินหลินตั้งอยู่ที่เมืองอุทงเป็นรัฐสุดท้ายที่พระเจ้าพินมันแห่งอาณาจักรพูนันปราบไถในพุทธศตวรรษที่ 9 เมื่ออาณาจักรพูนันสลายลงในปลายพุทธศตวรรษที่ 11 รัฐทวารวดีได้เจริญขึ้นมาแทนที่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและรุ่งเรืองสูงสุดในราวพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 โดยมีบันทึกของพระภิกษุเหียนจิ่งได้กล่าวถึงอาณาจักรโตโลโปตี(หมายถึง"ทวารวดี")และได้พบเหรียญเงินจารึกว่า"ศรีทวารวดีศวรปุณณะ"เป็นการยืนยันการมีตัวตนของอาณาจักรทวารวดีโดยมีเมืองอุทงเป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาศาสนาพราหมณ์วัฒนธรรมทวารวดีประชาชนนับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเป็นหลักใช้ภาษามอญยึดคติทางศาสนาแบบศิลปะคุปตะจากอินเดียโบราณสถานโบราณวัตถุที่พบในเมืองอุทงเป็นศิลปกรรมในสมัยทวารวดีเช่นเศียรพระพุทธรูปทองคำเจดีย์พระพุทธรูปปางประทานธรรมจักรในขณะเดียวกันศิลปะศรีวิชัยซึ่งนับถือพระพุทธศาสนานิกายมหายานก็ได้เผยแผ่เข้ามาโดยได้พบพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรและพระโพธิสัตว์มีทมปาณีเมืองอุทงได้หมดความสำคัญและร้างไปในราวพุทธศตวรรษที่ 16 จึงรอดพ้นจากอิทธิพลเขมรที่เข้ามามีอำนาจมากในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ในรัชสมัยของกษัตริย์ขอมนักสร้างผู้ยิ่งใหญ่คือพระเจ้าชัยวรมัน

70 เมื่ออาณาจักรพูนันสลายลงในปลายพุทธศตวรรษที่ 11 รัฐทวารวดีได้เจริญขึ้นมาแทนที่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและรุ่งเรืองสูงสุดในราวพุทธศตวรรษที่ 1116 โดยมีบันทึกของพระภิกษุเหียนจิ่งได้กล่าวถึงอาณาจักรโตโลโปตีหมายถึงทวารวดีและได้พบเหรียญเงินจารึกว่าศรีทวารวดีศวรปุณณะเป็นการยืนยันการมีตัวตนของอาณาจักรทวารวดีโดยมีเมืองอุทงเป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาศาสนาพราหมณ์วัฒนธรรมทวารวดีประชาชน

อุมาบุตรและพระพุทธรูปปั้นนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีเป็นต้นศาสตราจารย์ของบวสลิยเชื่อว่าเมืองอุทงน่าจะเป็นราชธานีแห่งอาณาจักรสุวรรณภูมิที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งพระสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเมื่อพ.ศ. 270 - 311 นายพลอวิดลีย์เชื่อว่าเมืองจินหลินตั้งอยู่ที่เมืองอุทงเป็นรัฐสุดท้ายที่พระเจ้าพินมันแห่งอาณาจักรพูนันปราบไถในพุทธศตวรรษที่ 9 เมื่ออาณาจักรพูนันสลายลงในปลายพุทธศตวรรษที่ 11 รัฐทวารวดีได้เจริญขึ้นมาแทนที่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและรุ่งเรืองสูงสุดในราวพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 โดยมีบันทึกของพระภิกษุเหียนจิ่งได้กล่าวถึงอาณาจักรโตโลโปตี(หมายถึง"ทวารวดี")และได้พบเหรียญเงินจารึกว่า"ศรีทวารวดีศวรปุณณะ"เป็นการยืนยันการมีตัวตนของอาณาจักรทวารวดีโดยมีเมืองอุทงเป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาศาสนาพราหมณ์วัฒนธรรมทวารวดีประชาชนนับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเป็นหลักใช้ภาษามอญยึดคติทางศาสนาแบบศิลปะคุปตะจากอินเดียโบราณสถานโบราณวัตถุที่พบในเมืองอุทงเป็นศิลปกรรมในสมัยทวารวดีเช่นเศียรพระพุทธรูปทองคำเจดีย์พระพุทธรูปปางประทานธรรมจักรในขณะเดียวกันศิลปะศรีวิชัยซึ่งนับถือพระพุทธศาสนานิกายมหายานก็ได้เผยแผ่เข้ามาโดยได้พบพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรและพระโพธิสัตว์มีทมปาณีเมืองอุทงได้หมดความสำคัญและร้างไปในราวพุทธศตวรรษที่ 16 จึงรอดพ้นจากอิทธิพลเขมรที่เข้ามามีอำนาจมากในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ในรัชสมัยของกษัตริย์ขอมนักสร้างผู้ยิ่งใหญ่คือพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โดยปรากฏเมืองโบราณสุพรรณบุรีเจริญขึ้นมาแทนที่ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเป็นหลักใช้ภาษามอญยึดคติทางศาสนาแบบ ศิลปะปะติมากรรมในสมัยทวารวดีเช่นเดียวกับศิลปะศรีวิชัยซึ่งนับถือพระพุทธศาสนานิกาย มหายานก็ได้เผยแพร่เข้ามาโดยได้พบพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรและพระ โพธิสัตว์วิทิมปภาณเมืองอุททองได้หมดความสำคัญและร้างไปในราวพุทธ ศตวรรษที่ 16 จึงรอดพ้นจากอิทธิพล

และพระพุทธรูปปั้นนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีเป็นต้นศาสตราจารย์ชยงบวงสลิ เยเชื่อว่าเมืองอุททองน่าจะเป็นราชธานีแห่งอาณาจักรสุวรรณภูมิที่พระเจ้าอโศก มหาราชได้ทรงส่งพระสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเมื่อพ.ศ. 270 - 311 นายพลอริสตีลเชื่อว่าเมืองจินหลินตั้งอยู่ที่เมืองอุททองเป็นรัฐสุดท้ายที่ พระเจ้าพินมันแห่งอาณาจักรพุนันปราบได้ในพุทธศตวรรษที่ 9 เมื่ออาณาจักรพุ นันสลายลงในปลายพุทธศตวรรษที่ 11 รัฐทวารวดีได้เจริญขึ้นมาแทนที่ในลุ่ม แม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและรุ่งเรืองสูงสุดในราวพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 โดยมี บันทิกของพระภิกษุเทียนจิ่งได้กล่าวถึงอาณาจักรโศโลโปตี(หมายถึง"ทวาร วดี")และได้พบเหรียญเงินจารึกว่า"ศรีทวารวดีศวรรปุณยะ"เป็นการยืนยันการมีตัว ดนของอาณาจักรทวารวดีโดยมีเมืองอุททองเป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลาง ของพระพุทธศาสนาศาสนาพราหมณ์วัฒนธรรมทวารวดีประชาชนนับถือ พระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเป็นหลักใช้ภาษามอญยึดคติทางศาสนาแบบ ศิลปะปะติมากรรมในสมัยทวารวดีเช่นเดียวกับศิลปะศรีวิชัยซึ่งนับถือพระพุทธศาสนานิกาย มหายานก็ได้เผยแพร่เข้ามาโดยได้พบพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรและพระ โพธิสัตว์วิทิมปภาณเมืองอุททองได้หมดความสำคัญและร้างไปในราวพุทธ ศตวรรษที่ 16 จึงรอดพ้นจากอิทธิพลเขมรที่เข้ามามีอำนาจมากในราวพุทธ ศตวรรษที่ 18 ในรัชสมัยของกษัตริย์ชอมบ่งก่อสร้างผู้ยิ่งใหญ่คือพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โดยปรากฏเมืองโบราณสุพรรณบุรีเจริญขึ้นมาแทนที่ต่อมาในรัชสมัยพระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแห่งกรุง

เขมรที่เข้ามามีอำนาจมากในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ในรัชสมัยของกษัตริย์ชอม บ่งก่อสร้างผู้ยิ่งใหญ่คือพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โดยปรากฏเมืองโบราณสุพรรณบุรี เจริญขึ้นมาแทนที่ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งหัว เมืองต่าง ๆ ออกเป็นมณฑลเมืองอำเภอและตำบลอำเภออุททองจึงเกิดขึ้นเมื่อพศ 2448 โดยมีชื่อเมื่อแรกตั้งว่าอำเภอจรเข้สามพันแบ่งเขตการ

สุพรรณบุรีเจริญขึ้นมาแทนที่ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดิน แบ่งหัวเมืองต่าง ๆ ออกเป็นมณฑลเมืองอำเภอและตำบลอำเภออุททองจึงเกิด ขึ้นเมื่อพ.ศ. 2448 โดยมีชื่อเมื่อแรกตั้งว่าอำเภอจรเข้สามพันแบ่งเขตการ ปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาทางราชการได้พิจารณาเห็นว่าท้องที่อำเภอจร เข้สามพันเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณที่เรียกว่า"เมืองท่าอุททอง"จึงได้ย้ายที่ ว่าการอำเภอจากหมู่บ้านจรเข้สามพันมาตั้งณบริเวณเมืองโบราณท่าอุททองและ ให้เปลี่ยนชื่ออำเภอจรเข้สามพันเป็นอำเภออุททองเพื่อให้สอดคล้องกับ ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2482 ภูมิประเทศ.พื้นที่ในอำเภออุททองแบ่งออกได้ เป็น 3 ลักษณะคือสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไป จนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมี ลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจรเข้สามพันและลำน้ำสายย่อยปัจจุบันลำน้ำส่วนใหญ่ ตื้นเขินภูมิอากาศ.สภาพภูมิอากาศมีลักษณะคล้ายกับบริเวณพื้นที่อื่นในพื้นที่ รามภาคกลางคือมี 3 ฤดูกาลคือการแบ่งเขตการปกครอง.การปกครองส่วน ภูมิภาค.อำเภออุททองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 154 หมู่บ้านการ ปกครองส่วนท้องถิ่น.ท้องที่อำเภออุททองประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้อง ถิ่น 15 แห่งได้แก่การคมนาคม.การเดินทางมายังอำเภออุททองนั้นสามารถมาได้ หลายเส้นทางเช่นการศึกษา.ในเขตอำเภออุททองประกอบไปด้วยสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งได้แก่ระดับประถมศึกษาในเขตตำบลอุททอง 5 แห่ง ได้แก่วิทยาลัย 1

เป็นเมืองท่าศูนย์กลางการค้าขายสำคัญของชุมชนโบราณในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศสำคัญของโลกในเวลานั้นและเมื่อประมาณ 1 6001 800 ปีที่ผ่านมาราวพศ 8001000 พบหลักฐานที่แสดงถึงการนับถือ พุทธศาสนาในเมืองโบราณอุททองโดยเฉพาะพุทธศาสนาแบบหินยานหรือ เถรวาททำให้เมืองอุททองเกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางวัฒนธรรมสู่วัฒนธรรม ทวารวดีซึ่งเป็นวัฒนธรรมสมัยประวัติศาสตร์ยุคแรกสุดบนผืนแผ่นดินไทยจากรูป 43 แสดงให้เห็นถึงลักษณะภูมิประเทศของเมือง

อยู่ดี: 2509 , 44 - 46)ต่อมาประมาณ2,000ปีพบหลักฐานโบราณวัตถุที่แสดง ว่าเมืองโบราณอุททองเป็นเมืองท่าศูนย์กลางการค้าขายสำคัญของ ชุมชนโบราณในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศสำคัญของโลกใน เวลานั้นและเมื่อประมาณ1,600-1,800ปีที่ผ่านมาพบหลักฐานที่แสดงถึงการ นับถือพุทธศาสนาในเมืองโบราณอุททองโดยเฉพาะพุทธศาสนาแบบหินยานหรือ เถรวาททำให้เมืองอุททองเกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางวัฒนธรรมสู่วัฒนธรรม ทวารวดีซึ่งเป็นวัฒนธรรมสมัยประวัติศาสตร์ยุคแรกสุดบนผืนแผ่นดินไทย(กรม ศิลปากร, 2550 : 22 - 23)นอกจากนั้นรองศาสตราจารย์ศรีศักดิ์วัลลิโภดมใน ฐานะเมธีวิจัยอาวุโสสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้สรุปไว้ในบทสุดท้าย ของหนังสือประวัติศาสตร์โบราณคดีเมืองอุททองหัวข้อเมืองอุททอง:เมืองตำนาน ในประวัติศาสตร์ไทยไว้ว่า"ในบรรดาเมืองโบราณทั้งหลายในประเทศไทยเมือง อุททองคือเมืองที่มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นเมืองที่เก่าแก่ที่สุดในยุคต้น ประวัติศาสตร์แม้ว่าในสมัยหลังจะโรยร้างไปแล้วก็ตามแต่ตำแหน่งที่ตั้งของ เมืองซึ่งอยู่บนเส้นทางคมนาคมโบราณที่ดำรงอยู่สืบเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน นั้นเป็นสิ่งที่ 2 ทำให้มีผู้คนผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาตั้งถิ่นฐานในลักษณะที่เคยเป็น ชุมชนใหญ่บ้างเล็กบ้างจนกระทั่งในปัจจุบันได้พัฒนาเป็นเมืองในระดับอาเภ อสำคัญแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี.."(ศรีศักดิ์วัลลิโภดม, 2549 : 151)จาก ความสำคัญของเมืองโบราณอุททองที่เป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์และศิลป วัฒนธรรมคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ความเห็นชอบประกาศให้เมืองโบราณอุททอง เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคมพ.ศ. 2555 ซึ่งพื้นที่ลำดับที่ 7 โดยมีองค์การ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ผู้ท่องเที่ยวที่เลือกเขาสูงทางทิศตะวันตกทอดยาวแนวเหนือใต้ของเมืองและจาก
ความสำคัญของเมืองโบราณคูทองที่เป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์และศิลป
วัฒนธรรมคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ความเห็นชอบประกาศให้เมืองโบราณคูทอง
เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคมพศ 2555
โดยมีองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอพท
เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการโดยการแปลงทุน
ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

, 2549 : 151)จากความสำคัญของเมืองโบราณคูทองที่เป็นจุดเริ่มต้นของ
ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ความเห็นชอบประกาศ
ให้เมืองโบราณคูทองเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมื่อวันที่ 1
พฤษภาคมพ.ศ. 2555 ซึ่งพื้นที่ลำดับที่ 7 โดยมีองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่
พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน(อพท.)เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผน
แม่บทและแผนปฏิบัติการการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน โดยการแปลงทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาเพื่อสร้างรายได้ให้
เกิดขึ้นจากแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์(Creative Economy)และเป็นการเชิญ
ชวนให้เกิดกระแสเศรษฐกิจสร้างสรรค์แพร่ขยายในวงกว้าง(ข้อมูล
จาก:www.dasta.or.th/ dastaarea7 / th)เมื่อเมืองโบราณคูทองได้รับการ
พัฒนามากลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมแห่ง
หนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรียอมก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆทั้งด้านเศรษฐกิจ
ที่ทำให้เกิดธุรกิจเกี่ยวเนื่องเช่น โรงแรมและที่พักร้านอาหารร้านจำหน่ายของที่
ระลึกการคมนาคมขนส่งฯซึ่งเป็นผลกระทบด้านบวกแต่อย่างไรก็ตามเราคง
ต้องตระหนักและเตรียมการกับผลกระทบด้านลบที่จะเกิดตามมาด้วยเพราะใน
ระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าชุมชนหลายๆแห่งที่ถูกพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
ได้รับผลกระทบด้านลบก่อให้เกิดการทลายวิถีชีวิตของชุมชนหลายอย่าง
เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวการเลือกย้ายของอาชีพดั้งเดิมในท้องถิ่น
วัฒนธรรมประเพณีถูกนำเสนอขายในรูปแบบของสินค้าเน้นตอบสนองนักท่องเที่ยว
เที่ยวรวมทั้งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังที่ปานจิตรจิน
หิรัญ (2556 : 163)ได้ศึกษาผลกระทบ

74 เกาะพังพบว่าการท่องเที่ยวแม้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ
ของชุมชนก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศแต่ก็ได้
ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมเกิดปัญหาขยะในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทาง
สังคมและวัฒนธรรมกลายเป็นสังคมเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ดังนั้นการพัฒนา
ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวจึงควรพัฒนาควบคู่ไปกับการคำนึงถึงรากเหง้า
ทางวัฒนธรรมและการสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนให้ตระหนักถึงความเป็นตัว
ตนและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่

อุปโภคและบริโภคมีราคาสูงและค่าใช้จ่ายของคนในชุมชนสูงขึ้นผลกระทบด้าน
วิถีชีวิตผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตซึ่งมีทั้งผลกระทบเชิงบวกและ
เชิงลบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่นผลกระทบเชิงบวกทำให้ความหลากหลาย
หลายของทางเลือกในการประกอบอาชีพมากขึ้นเกิดรายได้แก่ครัวเรือนและ
ชุมชนมากขึ้นผลกระทบเชิงลบก่อให้เกิดปัญหาต่างๆเช่นปัญหาความขัดแย้ง
ปัญหาขยะปัญหาน้ำเสียที่มาจากและที่มาจากนักท่องเที่ยวจากผลการศึกษา
ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบทางการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในมวงจะเห็นได้
ว่าการท่องเที่ยวแม้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจก่อให้เกิดรายได้
เป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศจำนวนมากและสร้างอาชีพสร้างรายได้
ให้แก่ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากแต่ไม่ได้ทำให้สภาพแวดล้อม
เสื่อมโทรมเกิดปัญหาขยะในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
กลายเป็นสังคมเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ
Krachaechan (2020) Pinthong (2021)และ Koment et al . (2020)พบ
ว่าผลกระทบการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจวัฒนธรรมและการเมืองเกิดผลกระทบ
เชิงบวกส่วนผลกระทบด้านสังคมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมพบว่าผลกระทบ
เชิงลบกับคนในชุมชนของการพัฒนาการท่องเที่ยว 7 .องค์ความรู้ใหม่องค์ความ
รู้ที่เกิดจากงานวิจัยผลกระทบทางการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนบ้านไร่ม่วงตำบล
นำหนานอำเภอเมืองจังหวัดเลยเป็นองค์ความรู้ด้านผลกระทบทางการท่องเที่ยว
ที่มีต่อชุมชนบ้านไร่ม่วงซึ่งให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านวิถีชีวิตของชุมชน
ดังนั้นในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรพิจารณาการสำรวจวิจัยการท่องเที่ยว
โดยชุมชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2567

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษอัตลักษณ์ชุมชนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ก่อตัวขึ้นมาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งนั้นได้ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทำให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในชุมชนนั้นๆก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติชุมชนชนบทยุคใหม่ประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตนำไปสู่การพัฒนาต่าง ๆ ให้มีความโดดเด่นน่าสนใจอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถบ่งบอกความเป็นตัวตนของชุมชนเกิดการพัฒนาคว

กรินทร์ชาติ 2553 จากแผนพัฒนาชุมชนตำบลเกาะหมากอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุงข้อมูล โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมากปีพศ 2560 แยกเป็นรายหมู่บ้านพบว่าตำบลเกาะหมากมีแผนงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวรวม 6 หมู่บ้านได้แก่หมู่ที่ 2 บ้านช่องพินหมู่ที่ 3 บ้านแหลมกรวดหมู่ที่ 4 บ้านเกาะโคบหมู่ที่ 7 บ้านเขาขันหมู่ที่ 9 บ้านน้ำบ่อหมากและหมู่ที่ 10 บ้านหัวหิน โดยมีแผนงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวและเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนได้หากกล่าวถึงอัตลักษณ์ชุมชนแล้วอันที่ราพแห่งชาติและศฤกรณดิษฐ์ 2558 กล่าวว่าอัตลักษณ์ชุมชนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ก่อตัวขึ้นมาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งนั้นได้ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทำให้นักท่องเที่ยวสนใจให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติชุมชนชนบทยุคใหม่ประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตนำไปสู่การพัฒนาต่าง ๆ ให้มีความโดดเด่นน่าสนใจอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถบ่งบอกความเป็นตัวตนของชุมชนซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการจดจำและเกิดความประทับใจและทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดขายที่ไม่เหมือนใครเช่นเดียวกับ 5 วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาปีที่ 29 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2564 ในรูปคุณเงินทองและคณะ 2552 ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ท้องถิ่นในรูปแบบวัฒนธรรมกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ว่าการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นอันหลากหลายมาเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวไว้ว่ากลุ่มชาติพันธุ์และชุมชนท้องถิ่นในสังคมเกิดการตื่นตัวลุก

เนื่องตั้งแต่สมัยพุทธศตวรรษที่ 4 เป็นต้นมาสอดคล้องกับคัมภีร์พระพุทธศาสนาที่ระบุถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในดินแดนทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดินแดนสุวรรณภูมิที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 89 ก็ตามก็ยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่า 120 ราช

โบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชลลิเยร์ นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านเองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระ

ก่อนหน้านั้น 14 นั้นคือหลักฐานด้านประติมากรรมดินเผาและปูนปั้นที่ใช้ประดับศาสนาสถานประเภทสถูปและวิหารซึ่งมีหลายชิ้นที่สืบทอดรูปแบบมาจากศิลปะแบบอมราวดีตอนปลายพุทธศตวรรษที่ 810 เช่นประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่อคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกที่ประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีรวมทั้งคิดการสร้างพระพุทธรูปนาคปรกซึ่งจัดเป็นคตินิยม

30 กว้างบางวงมีศิลปะกว้างหมอบประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์จำนวนมากจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึกอาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุทองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกรวมพุทธศตวรรษที่ 913 ภาสขนิทราวุธ 2542 สำหรับเมืองอุทองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุทองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากกลุ่มแม่น้ำกฤษณาได้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาคาวาณะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิชวาหุพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารชนโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่อคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นที่กษัตริย์อินทโยธาเสนาอวาทักษิณ

ในช่วงเวลานั้นและเป็นอิทธิพลพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในลุ่มแม่น้ำกษณาภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียซึ่งอยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาควาหนะพุทธศตวรรษที่ 58 และสืบต่อโดยราชวงศ์อักษวกวักพุทธศตวรรษที่ 810 โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองอมราวดีพระพิมพ์และจารึกอันที่จริงได้พบประติมากรรมที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธรูปจำนวนมากและหลายแห่งด้วยกันแต่ที่มีมากและเป็นที่รับทราบของนักวิชาการทางโบราณคดีได้แก่ประติมากรรมพระพิมพ์ทวารวดีจาก 4 แหล่งเป็น

นี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกษณาได้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาควาหนะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อักษวกวักพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารุณ โกลทระเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่มคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอวาทักษิณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขานทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาขอมูลไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดีอุทองอีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือสิริวัฒนคำวันสา 2542 1 มีการพบจารึกภาษามอญที่ลพบุรีจารึกด้วยอักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนที่นครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากลพบุรีได้ครองหรืออยู่ชัยในพุทธศตวรรษที่ 6 วารสารวามัญองแหรพุทธ

ค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและ
 โบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากรพศ 2526 ผาสขอินทราวทวารวดีการศึกษา
 เข็งวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัย
 พศ 2542 ผาสกอินทราวสุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีกรุงเทพมหานคร
 มหาวิทยาลัยศิลปากรพศ 2548 ผ่องศรีวนาสินและทิวาศกจรรยาเมืองโบราณ
 บริเวณชายฝั่งทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษา
 ตำแหน่งที่ตั้งและภูมิศาสตร์สัมพันธ์กรุงเทพมหานครจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 พศ 2525 พระดาวเหนือบุตรสีเทาวินยานิพนธ์เรื่องการสร้างเครือข่ายและการ
 จัดการเครือข่าย

ศิลปศาสตรบัณฑิตโบราณคดีภาควิชาโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร
 กรุงเทพฯ 2546 นำพวลัยกิจรักษกุลภูมิศาสตรกรตั้งถิ่นฐานกรุงเทพฯโอเดียน
 สโตร์ 2528 ปวีรรัตนธรรมปริชากรรายงานเบื้องต้นการขุดค้นแหล่งโบราณคดี
 ชับจำปาหลุม SCP 1 2544 อัดสำเนา 108 ปรีชากาญจนาคมรายงานการวิจัย
 การขุดค้นแหล่งโบราณคดียุคโลหะตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมานครปฐม
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2539 ปรีชากาญจนาคมโบราณคดีเบื้องต้น
 กรุงเทพฯโอเดียนสโตร์ 2540 ปราณรักษารายงานการขุดค้นแหล่งโบราณคดี
 บ้านชัยบาดาลตำบลชัยบาดาลอำเภอชัยบาดาลจังหวัดลพบุรีรายงานเสนอสำ
 นักรงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกรมศิลปากร 2539 อัดสำเนา
 ผาสขอินทราวและคณะการศึกษาแหล่งโบราณคดีที่บ้านกระเบื้องนอกตำบล
 กระเบื้องนอกอำเภอชุมพวงจังหวัดนครราชสีมานครปฐมโรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร 2533 ผาสขอินทราวรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอ
 เมืองจังหวัดนครปฐมนครปฐมโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 รายงานการ
 ขุดค้นเมืองโบราณฟ้าแดดสงยางอำเภอภมมลาไสยจังหวัดกาฬสินธุ์พศ 2537
 อัดสำเนาตรชนิภาชนะดินเผาสมัยทวารวดีกรุงเทพฯสยามการพิมพ์ 2528
 ทวารวดีการศึกษาเข็งวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์
 อักษรสมัย 2542 ผ่องศรีวนาสินและทิวาศกจรรยาเมืองโบราณบริเวณชายฝั่ง
 ทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและ
 ภูมิศาสตร์สัมพันธ์กรุงเทพฯจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524 ฤทธภุมะธนเมือง
 ชับจำปาสระบุรีปากแควยาวการช่าง 2529 มหาวิทยาลัยศิลปากรดินแดนไทยจาก
 ยุคประวัติศาสตร์ตอนต้นจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 15 การประชุมทางวิชาการระดับ
 ชาติฝรั่งเศสไทยครั้งที่ 1 กรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากร 2531 ลักษณณบุญ
 เรืองและคณะรายงานเบื้องต้นการขุดค้นแหล่งโบราณคดีชัยจำปา 2545 อัดสำ
 เนาวิจิตรทันตวน